ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

17. května 2011 *

Ve věci T-343/08,

Arkema Francie, se sídlem v Colombes (Francie), původně zastoupená A. Winckler-em, S. Sorinasem a H. Kanellopoulosem, dále S. Sorinasem, E. Jégouem a M. Sabe-vou, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené X. Lewisem, É. Gippini Fournierem a R. Sauerem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise K (2008) 2626 v konečném znění ze dne 11. června 2008 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/38.695 – Chlorečnan sodný), v rozsahu, v němž se uvedené rozhodnutí týká společnosti Arkema France, a podpůrně návrh na zrušení nebo snížení pokut uložených této společnosti v uvedeném rozhodnutí,

* Jednací jazyk: francouzština.

TRIBUNÁL (druhý senát),

vesloženíI.Pelikánová,předsedkyně,K.Jürimäe(zpravodaj)aS.SoldevilaFragoso,soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 2. června 2010,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Rozhodnutím K (2008) 2626 v konečném znění ze dne 11. června 2008 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/38.695 – Chlorečnan sodný) (dále jen „napadené rozhodnutí“) Komise Evropských společenství uložila sankci, mezi jinými podniky žalobkyni, společnosti Arkema France (dříve Atochem SA, poté Elf Atochem SA a nakonec Atofina SA a Arkema SA), a její mateřské společnosti do roku 2006, Elf Aquitaine SA, z důvodu jejich účasti na souboru dohod a jednání ve vzájemné shodě na trhu s chlorečnanem sodným v Evropském hospodářském prostoru (EHP), v období od 11. května 1995 do 9. února 2000, ze strany žalobkyně a společnosti Elf Aquitaine (body 12 až 15 odůvodnění a článek 1 napadeného rozhodnutí).

2 Chlorečnan sodný je silný oxidant získávaný elektrolýzou vodného roztoku v elektrolyzérech bez diafragmy. Chlorečnan sodný může být vyráběn v krystalické formě nebo jako roztok. Jeho hlavní využití je při výrobě oxidu chloričitého, využívaného v odvětví celulózy a papíru pro bělení buničiny. Ve značně menší míře se používá rovněž při čištění pitné vody, bělení textilu, v herbicidech a při rafinaci uranu (bod 2 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

3 Hlavními soutěžiteli na trhu s chlorečnanem sodným v EHP byly v roce 1999 následující podniky: EKA Chemicals AB (dále jen „EKA“), jejíž kapitál byl v celém rozsahu držen skupinou Akzo Nobel a která měla 49 % podíl na uvedeném trhu; Finnish Chemicals Oy, jejíž kapitál byl nepřímo a v celém rozsahu držen společností Erikem Luxembourg SA (dále jen „ELSA“) a která měla 30 % podíl na uvedeném trhu; žalobkyně, jejíž kapitál byl od roku 1992 do roku 2000 z 97,55 % držen společností Elf Aquitaine a která měla 9 % podíl na tomto trhu; Aragonesas Industrias y Energia SAU (dále jen „Aragonesas“), jejíž kapitál byl v celém nebo ve většinovém rozsahu v letech 1992 až 2000 držen, přímo či nepřímo, společností Uralita SA a která měla, obdobně jako Solvay SA/NV, 5 % podíl na tomto trhu, zatímco ostatní výrobci měli dohromady 2 % podíl na uvedeném trhu (body 13, 14, 25 až 30, 42 a 46 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

4 Dne 28. března 2003 předložila EKA Komisi žádost o ochranu na základě oznámení Komise ze dne 19. února 2002 o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. C 45, s. 3, dále jen „oznámení o spolupráci z roku 2002“), týkající se existence kartelové dohody na trhu s chlorečnanem sodným (dále jen „kartelová dohoda“). EKA tuto žádost podložila listinnými důkazy a ústním prohlášením (body 54 a 55 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

5 Dne 30. září 2003 přijala Komise rozhodnutí, kterým společnosti EKA podmínečně prominula pokutu podle bodu 15 oznámení o spolupráci z roku 2002 (bod 55 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

6 Dne 10. září 2004 zaslala Komise společnosti Finnish Chemicals, žalobkyni a společnosti Aragonesas žádosti o informace podle čl. 18 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 [ES] a 82 [ES] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205) (bod 56 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

7 Dne 18. října 2004 předložila žalobkyně ve své odpovědi na žádost Komise o informace uvedenou v bodě 6 výše žádost na základě oznámení o spolupráci z roku 2002 (bod 57 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

8 Dne 29. října 2004 předložila Finnish Chemicals Komisi žádost na základě oznámení o spolupráci z roku 2002 a ústně jí poskytla informace týkající se kartelové dohody. Finnish Chemicals potvrdila uvedenou žádost dopisem ze dne 2. listopadu 2004 a současně předložila listinné důkazy týkající se její účasti na dotčeném protiprávním jednání (bod 58 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

9 Mezi 4. listopadem 2004 a 11. dubnem 2008 zaslala Komise žádosti o informace podle čl. 18 odst. 2 nařízení č. 1/2003, jmenovitě žalobkyni a společnostem Elf Aquitaine, Aragonesas, EKA a Finnish Chemicals. Se zástupci posledních dvou společností se rovněž setkala (body 59 až 65 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

10 Dopisem ze dne 11. července 2007 Komise informovala žalobkyni, že hodlá zamítnout její žádost na základě oznámení o spolupráci z roku 2002 (bod 563 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

11 Dopisem z téhož dne Komise rovněž informovala společnost Finnish Chemicals o svém záměru přiznat jí na základě oznámení o spolupráci z roku 2002 snížení výše pokuty, která jí hrozila, o 30 až 50 % (bod 583 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

12 Dne 27. července 2007 vypracovala Komise oznámení námitek, jehož adresáty byly vedle žalobkyně i EKA, Akzo Nobel NV, Finnish Chemicals, ELSA, Elf Aquitaine, Aragonesas a Uralita. Ty na něj odpověděly ve stanovené lhůtě (bod 66 a 67 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

13 Dne 20. listopadu 2007 žalobkyně a Elf Aquitaine využily v řízení před úředníkem pro slyšení svého práva být vyslechnuty (bod 68 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

14 Dne 11. června 2008 přijala Komise napadené rozhodnutí, jež bylo napozítří oznámeno žalobkyni.

15 V napadeném rozhodnutí Komise v podstatě uvádí, že žalobkyně, EKA, Finnish Chemicals a Aragonesas uskutečňovaly strategii stabilizace trhu s chlorečnanem sodným, jejímž konečným cílem bylo rozdělit si objemy prodeje tohoto produktu, koordinovat politiku tvorby cen účtovaných jejich zákazníkům a optimalizovat své marže. Fungování kartelové dohody spočívalo na častých kontaktech soutěžitelů prostřednictvím dvoustranných nebo mnohostranných schůzek a telefonních hovorů, a to bez předem

definovaného schématu. Podle Komise k těmto koluzním jednáním docházelo od 21. září 1994 u společností EKA a Finnish Chemicals, od 17. května 1995 u žalobkyně, od 16. prosince 1996 u společnosti Aragonesas a od 13. února 1997 u společnosti ELSA. Uvedená jednání přetrvávala až do 9. února 2000, přinejmenším co se týče žalobkyně, EKA, Finnish Chemicals a Aragonesas (body 69 a 71 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

16 Zvlášť ohledně protiprávního jednání žalobkyně Komise uvádí, že skutečnosti obsažené v napadeném rozhodnutí ukazují, že se přímo účastnila dotčených protisoutěžních jednání. Komise rovněž uvádí, že po celou dobu trvání protiprávního jednání držela Elf Aquitaine více než 97 % kapitálu žalobkyně. Z tohoto důvodu má Komise za to, že je namístě se rozumně domnívat, že se žalobkyně musela podřizovat politice vytýčené její mateřskou společností a nemohla tedy jednat samostatně. Komise tudíž dochází k závěru, že je možné předpokládat, že Elf Aquitaine vykonávala rozhodující vliv na žalobkyni, což je podepřeno doplňujícími nepřímými důkazy, které vyjmenovává (bod 384 a 386 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

17 Co se týče stanovení výše pokuty uložené jmenovitě žalobkyni a Elf Aquitaine, Komise vycházela z pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2; Zvl. vyd. 08/02, s. 205, dále jen „pokyny“) (bod 498 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

18 Komise především uvádí, že pro určení základní částky pokuty uložené žalobkyni je třeba zohlednit částku odpovídající 19 % hodnoty tržeb za produkty dotčené kartelovou dohodou. Jelikož se žalobkyně účastnila protiprávního jednání přinejmenším po dobu čtyř let a osmi měsíců, Komise má za to, že tato částka musí být k zohlednění délky trvání protiprávního jednání vynásobena pěti. Komise k odrazení dotčených podniků, a zejména žalobkyně, od účasti na horizontálních dohodách o stanovení cen

dále považuje za nezbytné uložit doplňující částku pokuty odpovídající 19 % hodnoty uvedených tržeb. Z toho vyvozuje, že je tudíž třeba žalobkyni a společnosti Elf Aquitaine uložit společně a nerozdílně pokutu ve výši 22 700 000 eur (bod 510 a 521 až 523 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

19 Navíc Komise ohledně úprav základní částky pokuty mezi přitěžujícími okolnostmi uvádí, že ke dni přijetí napadeného rozhodnutí již žalobkyni uložila sankce ve třech rozhodnutích, ve kterých byla tato činěna odpovědnou za koluzní činnosti. Podle Komise těmito rozhodnutími jsou rozhodnutí 85/74/EHS ze dne 23. listopadu 1984 v řízení podle článku [81 ES] (IV/30.907 – Peroxidy) (Úř. věst. 1985, L 35, s. 1, dále jen „rozhodnutí Peroxidy"), rozhodnutí 86/398/EHS ze dne 23. dubna 1986 v řízení podle článku [81 ES] (IV/31.149 – Polypropylen) (Úř. věst. L 230 s. 1, dále jen „rozhodnutí Polypropylen"), a rozhodnutí 94/599/ES ze dne 27. července 1994 o [v] řízení podle článku [81 ES] (IV/31.865 – PVC) (Úř. věst. L 239, s. 14, „rozhodnutí PVC"). Komise má v podstatě za to, že opakování protiprávního jednání žalobkyně odůvodňuje, aby jí byla základní částka pokuty navýšena o 90 %. Dále neuvádí žádnou polehčující okolnost ve prospěch žalobkyně nebo společnosti Elf Aquitaine, která by odůvodňovala snížení pokuty. Komise má především za to, že vzhledem ke všem dotčeným skutkovým okolnostem nemohou „žádné mimořádné okolnosti" odůvodnit přiznání snížení pokuty žalobkyni nad rámec oznámení o spolupráci z roku 2002 (body 525, 526, 538 a 544 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

20 Komise dále v podstatě uvádí, že k zajištění toho, aby pokuty měly dostatečně odrazující účinek, a s ohledem na skutečnost, že Elf Aquitaine má zvláště vysoký obrat z prodeje jiných výrobků, než těch, kterých se týká protiprávní jednání, a konečně, že tento obrat v absolutních číslech vysoce převyšuje obraty ostatních dotyčných podniků, je

třeba společnosti Elf Aquitaine zvýšit základní částku pokuty o 70 % (body 545, 548 a 559 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

21 Mimoto Komise konstatuje, že pokuty, které musejí být uloženy zejména žalobkyni a společnosti Elf Aquitaine, jsou nižší než 10 % jejich celkových obratů za rok 2007, a že pokuty, které jim mohou být uloženy před použitím oznámení o spolupráci z roku 2002, dosahují u žalobkyně 43 130 000 eur a u společnosti Elf Aquitaine 38 590 000 eur (body 551 a 552 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

22 Komise má konečně za to, že žalobkyni nelze přiznat žádné snížení pokuty na základě oznámení o spolupráci z roku 2002, jelikož informace, které jí poskytla, neměly významnou přidanou hodnotu ve smyslu bodu 21 uvedeného oznámení. Komise má naopak za to, že Finnish Chemicals jí poskytla důkazy s významnou přidanou hodnotu ve smyslu bodu 21 téhož oznámení. V důsledku toho jí snižuje výši pokuty, jež by jí byla jinak udělena, o 50 % (body 580, 588 a 591 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

23 Články 1 a 2 výroku napadeného rozhodnutí znějí následovně:

„*Článek 1*

Následující společnosti porušily článek 81 [ES] a článek 53 Dohody o EHP tím, že se v uvedených obdobích podílely na souboru dohod a jednání ve [vzájemné] shodě zaměřeném [zaměřených] na rozdělení objemů prodeje, stanovování cen, výměnu

obchodně citlivých informací o cenách a objemech prodeje a sledování výkonu [provádění] protisoutěžních ujednání na trhu s chlorečnanem sodným v EHP:

a) [EKA], od 21. září 1994 do 9. února 2000;

b) Akzo Nobel […], od 21. září 1994 do 9. února 2000;

c) Finnish Chemicals […], od 21. září 1994 do 9. února 2000;

d) [ELSA], od 13. února 1997 do 9. února 2000;

e) [žalobkyně], od 17. května 1995 do 9. února 2000;

f) Elf Aquitaine […], od 17. května 1995 do 9. února 2000;

g) Aragonesas […], od 16. prosince 1996 do 9. února 2000;

h) Uralita […], od 16. prosince 1996 do 9. února 2000.

Článek 2

Z důvodu protiprávního jednání uvedeného v článku 1 se ukládají tyto pokuty:

a) EKA […] a Akzo Nobel […], společně a nerozdílně: 0 eur;

b) Finnish Chemicals […]: 10 150 000 eur, z toho společně a nerozdílně [se společností ELSA] (v likvidaci): 50 900 eur;

c) [žalobkyně] a Elf Aquitaine […], společně a nerozdílně: 22 700 000 eur;

d) [žalobkyně]: 20 430 000 eur;

e) Elf Aquitaine […]: 15 890 000 eur;

f) Aragonesas […] a Uralita […], společně a nerozdílně: 9 900 000 eur.

[…]“

24 V článku 3 výroku napadeného rozhodnutí Komise podnikům uvedeným v článku 1 uvedeného rozhodnutí nařizuje, aby ukončily dotčené protiprávní jednání, pakliže tak dosud neučinily, a aby se dále zdržely veškerého jednání, jež je popsané v článku 1 uvedeného rozhodnutí, a rovněž veškerého jednání se stejnými nebo podobnými účinky.

25 Článek 4 výroku napadeného rozhodnutí provádí výčet adresátů napadeného rozhodnutí, kterými jsou podniky uvedené v článku 1 uvedeného rozhodnutí.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

26 Návrhem došlým kanceláři Soudu (nyní Tribunálu) dne 19. srpna 2008 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

27 Na základě zprávy soudce zpravodaje se Tribunál (druhý senát) rozhodl zahájit ústní část řízení. Tribunál Komisi rovněž položil určité otázky a požádal ji o předložení některých dokumentů. Komise na ně odpověděla ve stanovené lhůtě, zároveň ale odmítla předložit přepis ústní žádosti společnosti EKA o ochranu.

28 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na ústní otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání dne 2. června 2010.

29 Usnesením ze dne 11. června 2010, Arkema France v. Komise (T-343/08, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí), Tribunál Komisi nařídil předložit přepis ústní žádosti společnosti EKA o ochranu a dále povolil, aby advokáti žalobkyně do tohoto dokumentu nahlédli v kanceláři Tribunálu. Komise tento dokument předložila ve stanovené lhůtě a advokáti žalobkyně do něj nahlédli v kanceláři Tribunálu. žalobkyně naopak ve stanovené lhůtě neodpověděla na písemnou otázku Tribunálu, kde se jí tázal, zda tento dokument odpovídá dokumentu, ke kterému jí byl umožněn přístup v rámci správního řízení před Komisí.

30 Ústní část řízení skončila dne 27. července 2010.

31 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– na základě článku 230 ES zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, ve kterém se jí týká;

– podpůrně na základě článku 229 ES zrušil nebo snížil pokuty, které jí byly uloženy v napadeném rozhodnutí;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

32 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– žalobu zamítl;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

A – *K návrhovým žádáním, směřujícím ke zrušení napadeného rozhodnutí*

33 Na podporu svého návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí v části, ve které se jí týká, žalobkyně uplatňuje čtyři žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu spojených s přičtením protiprávního jednání žalobkyně společnosti Elf Aquitaine. Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení v souvislosti s navýšením základní částky pokuty uložené žalobkyni na základě opakování protiprávního jednání. Třetí žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že Komise měla nesprávně za to, že žalobkyni nelze přiznat snížení pokuty na základě oznámení o spolupráci z roku 2002. Čtvrtý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu, jichž se Komise dopustila tím, že jí nepřiznala snížení pokuty nad rámec oznámení o spolupráci z roku 2002.

1. *K přípustnosti*

34 Komise uplatňuje dvě námitky nepřípustnosti, vycházející zaprvé z nepřípustnosti prvního bodu návrhových žádání žalobkyně, zadruhé pak z jejího prvního žalobního důvodu.

a) K první námitce nepřípustnosti vycházející z nepřípustnosti prvního bodu návrhových žádání žalobkyně

35 Komise tvrdí, že první bod návrhových žádání žalobkyně je nepřípustný. Podle Komise nemůže žádný z žalobních důvodů uplatněných v bodě 33 výše vést ke zrušení napadeného rozhodnutí v plném rozsahu.

36 Žalobkyně sice ve svých písemnostech nepředkládá žádný argument proti první námitce nepřípustnosti uplatněné Komisi, je však třeba zdůraznit, že v odpovědi na otázky Tribunálu na jednání upřesnila, že se svým prvním bodem návrhových žádání domáhá zrušení čl. 2 písm. c) a d) napadeného rozhodnutí, což bylo zaznamenáno v protokolu z jednání.

37 Tribunál konstatuje, že žalobkyně svým druhým až čtvrtým žalobním důvodem uvedenými v bodě 33 výše v podstatě zpochybňuje výši pokut, kterou jí Komise uložila v čl. 2 písm. c) a d) napadeného rozhodnutí. Tyto žalobní důvody tedy v souladu s čl. 44 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu podporují její návrh na částečné zrušení uvedeného článku.

38 Je tudíž třeba uvést, že první bod návrhových žádání žalobkyně je v rozsahu, ve kterém se týká výhradně zrušení čl. 2 písm. c) a d) napadeného rozhodnutí, přípustný. První námitka nepřípustnosti uplatněná Komisí tudíž musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

b) Ke druhé námitce nepřípustnosti vycházející z nepřípustnosti prvního žalobního důvodu uplatněného žalobkyní

39 Komise tvrdí, že první žalobní důvod uplatněný žalobkyní, podle kterého Komise nesprávně přičetla odpovědnost za protiprávní jednání, jehož se dopustila, společnosti Elf Aquitaine, je nepřípustný, jelikož toto přičtení nezasahuje nepříznivě do jejího právního postavení. Především tvrdí, že uvedené přičtení nemá dopad na výši pokut, které Komise žalobkyni uložila. V odpovědi na otázky Tribunálu na jednání Komise podotkla, že z případného zrušení uvedeného přičtení Tribunálem by pro žalobkyni neplynula žádná výhoda, jelikož v takovém případě by se stala jediným dlužníkem pokuty stanovené v čl. 2 písm. c) napadeného rozhodnutí. Dále není opodstatněný argument žalobkyně, podle kterého jí byla pokuta, jež jí byla uložena, v napadeném rozhodnutí zvýšena na základě opakování protiprávního jednání z toho důvodu, že Elf Aquitaine převzala její činnost na trhu s polypropylenem po přijetí rozhodnutí Polypropylen.

40 Žalobkyně ve svých písemnostech nepředkládá žádný argument proti druhé námitce nepřípustnosti uplatněné Komisí. V odpovědi na otázky Tribunálu na jednání uvedla, že se domnívá, že přičtení jejího protiprávního jednání společnosti Elf Aquitaine mělo dopad na výši pokuty, jež jí byla uložena na základě opakování protiprávního jednání v napadeném rozhodnutí, jelikož Elf Aquitaine převzala její činnost na trhu s polypropylenem po přijetí rozhodnutí Polypropylen.

41 V projednávaném případě je třeba nejprve uvést, že podle ustálené judikatury je žaloba na neplatnost podaná fyzickou nebo právnickou osobou přípustná pouze tehdy, má-li žalobce zájem na zrušení napadeného aktu. Předpokladem takového zájmu je, že zrušení tohoto aktu může ve svém výsledku přinést prospěch straně, která žalobu na neplatnost podala (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 13. července 2000, Parlament v. Richard, C-174/99 P, Recueil, s. I-6189, bod 33, a ze dne

10. září 2009, Akzo Nobel a další v. Komise, C-97/08 P, Sb. rozh. s. I-8237, bod 33, a citovaná judikatura; viz rozsudek Soudu ze dne 28. září 2004, MCI v. Komise, T-310/00, Sb. rozh. s. II-3253, bod 44, a citovaná judikatura).

42 Tribunál tudíž musí přezkoumat, zda jí první žalobní důvod, který žalobkyně uplatňuje, může přinést prospěch ve smyslu judikatury citované v bodě 41 výše.

43 Zaprvé je ohledně návrhu na zrušení nebo snížení pokuty stanovené v čl. 2 písm. c) napadeného rozhodnutí nejprve třeba připomenout, že tato pokuta činí 22 700 000 eur a byla uložena společně a nerozdílně žalobkyni a společnosti Elf Aquitaine. Dále byla výše této pokuty, jak vyplývá z bodů 510 a 521 až 523 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jejichž obsah je shrnut v bodě 18 výše, určena v souladu s ustanoveními pokynů a odpovídá 19 % obratu žalobkyně vynásobenému pěti na základě délky trvání její účasti na dotčeném protiprávním jednání, ke kterému byla přičtena dodatečná částka ve výši 19 % obratu žalobkyně z důvodu odrazujícího účinku. Jak podotýká Komise ve svých písemnostech, aniž to ostatně žalobkyně zpochybňuje, byla tato pokuta tudíž stanovena na základě číselných údajů, které se týkají jen jí, aniž Komise pro účely stanovení její výše zohlednila číselné údaje týkající se společnosti Elf Aquitaine.

44 I kdyby byl tudíž Tribunál nucen konstatovat, že Komise společnosti Elf Aquitaine přičítala odpovědnost za protiprávní jednání dotčeného podniku nesprávně, takové konstatování by nemělo žádné důsledky na samotnou podstatu uložení pokuty žalobkyni v čl. 2 písm. c) napadeného rozhodnutí z důvodu její účasti na kartelové dohodě ani na stanovení výše uvedené pokuty. Dále by pak, jak Komise správně podotkla v odpovědi na otázky Tribunálu na jednání, důsledkem takového konstatování, pakliže by

Tribunál vedlo ke zrušení pokut uložených společnosti Elf Aquitaine v napadeném rozhodnutí, bylo, že by žalobkyně byla jediným dlužníkem pokuty stanovené v čl. 2 písm. c) napadeného rozhodnutí.

45 Zadruhé je ohledně pokuty stanovené v čl. 2 písm. d) napadeného rozhodnutí třeba především uvést, že jak vyplývá z bodů 525 a 526 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jejichž obsah je shrnut v bodě 19 výše, měla Komise za to, že je třeba podle bodu 28 pokynů zvýšit, na základě opakování protiprávního jednání, základní částku pokuty 22 700 000 eur uložené společně a nerozdílně žalobkyni a společnosti Elf Aquitaine o 90 %. Mimoto jí Komise na základě rozhodnutí Peroxidy, rozhodnutí Polypropylen a rozhodnutí PVC uložila pokutu ve výši 20 430 000 eur, stanovenou v čl. 2 písm. d) napadeného rozhodnutí, která byla adresována žalobkyni.

46 I kdyby byl tudíž Tribunál nucen konstatovat, že Komise přičítala společnosti Elf Aquitaine odpovědnost za protiprávní jednání dotčeného podniku nesprávně, takové konstatování by nemělo žádný dopad na samotnou podstatu toho, že jí byla uložena pokuta ve výši 20 430 000 eur z důvodu opakování protiprávního jednání, a dále ani na stanovení výše uvedené pokuty. Tato výše totiž odpovídá 90 % pokuty ve výši 22 700 000 eur stanovené v čl. 2 písm. c) napadeného rozhodnutí, jež byla stanovena výhradně, jak bylo konstatováno v bodě 43 výše, na základě číselných údajů týkajících se žalobkyně.

47 V tomto ohledu je třeba odmítnout argument, který žalobkyně uplatnila v odpovědi na otázky Tribunálu na jednání (viz bod 40 výše), jako nerelevantní. Neboť jak vyplývá z článku 1 rozhodnutí Polypropylen, byla žalobkyně adresátem tohoto rozhodnutí, ze kterého Komise především vycházela, když konstatovala její opakované protiprávní jednání v napadeném rozhodnutí, případné konstatování Tribunálu, že Komise uložila v napadeném rozhodnutí sankci společnosti Elf Aquitaine nesprávně, by nemělo

žádný dopad na samotnou podstatu uložení pokuty stanovené v čl. 2 písm. d) napadeného rozhodnutí žalobkyni ani na stanovení její výše.

48 Ve světle všech předchozích úvah je třeba dojít k závěru, že první uplatňovaný žalobní důvod žalobkyni nemůže přinést prospěch ve smyslu judikatury citované v bodě 41 výše.

49 Je tudíž třeba vyhovět druhé námitce nepřípustnosti uplatněné Komisí a první žalobní důvod uplatněný žalobkyní odmítnout jako nepřípustný.

2. *K věci samé*

a) Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávných právních posouzení spojených s navýšením základní částky pokuty uložené žalobkyni na základě opakování protiprávního jednání

50 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise na základě opakování protiprávního jednání nesprávně navýšila o 90 % základní částku pokuty, jež jí byla uložena. Tento žalobní důvod je možné rozdělit do tří částí.

K první části, jež vychází z porušení práva na obhajobu a zásady proporcionality, vzhledem k zohlednění rozhodnutí Peroxidy pro účely konstatování opakování protiprávního jednání v napadeném rozhodnutí

– Argumenty účastnic řízení

51 Žalobkyně zaprvé tvrdí, že Komise porušila její právo na obhajobu, jelikož zohlednila rozhodnutí Peroxidy pro účely konstatování opakování protiprávního jednání, navzdory tomu, že to neuvedla v oznámení námitek. Žalobkyně sice nezpochybňuje, že Komise má v souladu s rozsudkem Soudu ze dne 25. října 2005, Groupe Danone v. Komise (T-38/02, Sb. rozh. s. II-4407, dále jen „rozsudek Soudu Danone", body 56 a 57), možnost v konečném rozhodnutí zohlednit přitěžující okolnost opakování protiprávního jednání, aniž to uvede v oznámení námitek, domnívá se však, že jelikož se Komise rozhodla v uvedeném oznámení upřesnit rozhodnutí, kterými byly žalobkyni uloženy sankce, na jejichž základě hodlala založit opakování protiprávního jednání, nemohla v napadeném rozhodnutí vycházet z rozhodnutí Peroxidy. Komise tím, že v poznámce pod čarou č. 361 v oznámení námitek uvedla pouze rozhodnutí Polypropylen a rozhodnutí PVC, totiž žalobkyni uvedla v omyl ohledně dosahu přitěžující okolnosti, kterou nakonec v napadeném rozhodnutí zohlednila, čímž jí ve fázi uvedeného oznámení zabránila v uplatnění jejího vyjádření k době jedenácti let, která uběhla mezi přijetím rozhodnutí Peroxidy a počátkem protiprávního jednání, za něž byla v napadeném rozhodnutí uložena sankce.

52 Zadruhé Komise tím, že v napadeném rozhodnutí zohlednila rozhodnutí Peroxidy pro účely konstatování opakování protiprávního jednání, porušila zásadu proporcionality. Podle žalobkyně je doba, jež uběhla mezi přijetím rozhodnutí Peroxidy a počátkem protiprávního jednání, za které byla uložena sankce v napadeném rozhodnutí, zjevně příliš dlouhá. Z rozhodovací praxe Komise a z rozsudku Soudního dvora ze dne 8. února 2007, Groupe Danone v. Komise (C-3/06 P, Sb. rozh. s. I-1331, dále jen

„rozsudek Soudního dvora Danone“, bod 39), totiž vyplývá, že doba mezi konstatováním prvního protiprávního jednání a druhým protiprávním jednáním, převyšující deset let, neumožňuje mít za to, že podnik prokazuje sklony k porušování pravidel práva hospodářské soutěže. Zohlednění rozhodnutí Peroxidy v napadeném rozhodnutí je o to nepřiměřenější, že se váže ke skutečnostem starým i více než 30 let. Žalobkyně mimoto podotýká, že mezi skončením protiprávního jednání, za něž byla uložena sankce v rozhodnutí PVC, a přijetím tohoto rozhodnutí uplynulo sedm let.

53 Komise argumentům žalobkyně odporuje.

– Závěry Tribunálu

54 Zaprvé je ohledně výtky žalobkyně, podle níž bylo její právo na obhajobu porušeno tím, že Komise neuvedla rozhodnutí Peroxidy v oznámení námitek, třeba především připomenout, že Komise podle ustálené judikatury splní svou povinnost dodržet právo podniků být vyslechnuty, jestliže ve svém oznámení námitek výslovně uvede, že bude zkoumat, zda je dotyčným podnikům třeba uložit pokuty, a uvede-li hlavní skutkové a právní okolnosti, jež mohou vést k uložení pokuty, jako je závažnost a délka trvání předpokládaného protiprávního jednání a skutečnost, že k němu došlo úmyslně nebo z nedbalosti. Komise jim tak poskytuje údaje nezbytné pro jejich obranu nejen proti zjištění protiprávního jednání, ale i proti uložení pokuty (rozsudek Soudního dvora ze dne 7. června 1983, Musique Diffusion française a další v. Komise, 100/80 až 103/80, Recueil, s. 1825, bod 21, a rozsudek Soudu Danone, bod 51 výše, bod 50).

55 Dále je v otázce stanovení výše pokut právo dotyčných podniků na obhajobu před Komisí zaručeno prostřednictvím možnosti předkládat připomínky k délce trvání, závažnosti a předvídatelnosti protisoutěžní povahy protiprávního jednání. Podniky mimoto mají dodatečnou záruku ohledně stanovení výše pokuty, neboť Tribunál vykonává soudní přezkum v plné jurisdikci a může zejména zrušit nebo snížit pokutu podle článku 31 nařízení č. 1/2003 (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu Danone, bod 51 výše, bod 51, a citovaná judikatura).

56 A konečně, co se konkrétněji týče přitěžující okolnosti opakování protiprávního jednání, je třeba zdůraznit, že podle judikatury pouhá skutečnost, že Komise ve své předchozí rozhodovací praxi měla za to, že určité skutečnosti nejsou přitěžující okolností pro účely stanovení výše pokuty, sama o sobě neznamená, že by Komise byla povinna držet se stejného posouzení i v pozdějším rozhodnutí. Dále pak možnost poskytnutá podniku v rámci jiné věci, aby se vyjádřil k zamýšlenému konstatování opakování protiprávního jednání, které se jej týká, nijak neznamená, že by Komise měla povinnost takto postupovat ve všech případech, ani že neposkytnutí takovéto možnosti žalobkyni znemožňuje plně vykonávat své právo být vyslechnuta (viz rozsudek Soudu Danone, bod 51 výše, bod 57, a citovaná judikatura).

57 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že, jak Komise podotkla ve svých písemnostech, v oznámení námitek uvedla, že dotčeným podnikům zamýšlí uložit pokuty (viz bod 345 uvedeného oznámení) a že vezme v potaz závažnost a délku trvání protiprávního jednání, a odkázala přitom na pokyny (viz bod 346 uvedeného oznámení). Komise navíc uvedla, že zohlední takové případné polehčující okolnosti, jaké jsou například stanoveny v bodě 29 pokynů, a rovněž takové případné přitěžující okolnosti, jež jsou například stanoveny v bodě 28 pokynů a výslovně odkazují na opakování protiprávního jednání (viz bod 350 uvedeného oznámení). Komise pak konečně vzala na vědomí skutečnost, že ve vztahu k některým dotčeným podnikům

„již byla přijata rozhodnutí týkající se podobného protiprávního jednání“ (viz bod 351 uvedeného oznámení), což ve vztahu k žalobkyni upřesnila uvedením rozhodnutí Polypropylen i rozhodnutí PVC (viz poznámka pod čarou č. 361 uvedeného oznámení).

58 Na základě prvků, jež Komise uvedla v oznámení námitek a které jsou znovu uvedeny v bodě 57 výše, tudíž v napadeném rozhodnutí zohlednila přitěžující okolnost opakování protiprávního jednání v souladu s judikaturou uvedenou v bodech 54 až 56 výše, aniž porušila právo žalobkyně na obhajobu.

59 V tomto ohledu je třeba argument žalobkyně, podle kterého bylo porušeno její právo na obhajobu odmítnout jako neopodstatněný, jelikož jí Komise uvedla v omyl v otázce dosahu přitěžující okolnosti opakování protiprávního jednání, která je zohledněna v napadeném rozhodnutí, a dále jí ve fázi odpovědi na oznámení námitek zabránila v uplatnění jejích argumentů k době jedenácti let, která uběhla mezi rozhodnutím Peroxidy a počátkem účasti žalobkyně na protiprávním jednání, za něž byla v napadeném rozhodnutí uložena sankce.

60 Jelikož Komise v oznámení námitek výslovně uvedla svůj záměr zohlednit přitěžující okolnost opakování protiprávního jednání, jmenovitě ve vztahu k žalobkyni, a že v něm v žádném případě neuvedla, že bude v tomto ohledu vycházet pouze z rozhodnutí Polypropylen a rozhodnutí PVC, na které odkazuje v poznámce pod čarou č. 361 uvedeného oznámení, nemohla žalobkyně vyloučit, že Komise tuto přitěžující okolnost zohlední na základě všech předchozích rozhodnutí, která by mohla ve vztahu k ní prokazovat opakování protiprávního jednání, jako například rozhodnutí Peroxidy.

61 Dále vzhledem k tomu, že Komise nebyla v souladu s judikaturou uvedenou v bodě 56 výše v žádném případě povinna uvést v oznámení námitek rozhodnutí, v nichž byla dříve žalobkyni uložena sankce za její účast na kartelových dohodách a ze kterých

hodlala vycházet při konstatování opakování protiprávního jednání v napadeném rozhodnutí, jí pouhé neuvedení rozhodnutí Peroxidy v oznámení námitek nemohlo zabránit využít jejího práva být plně vyslechnuta, ani jí nemohlo uvést v omyl ohledně dosahu přitěžující okolnosti, kterou Komise v napadeném rozhodnutí zohlednila.

62 Je tudíž třeba konstatovat, že na rozdíl od tvrzení žalobkyně její právo na obhajobu nebylo porušeno.

63 Zadruhé je ohledně výtky žalobkyně, podle které Komise zohledněním rozhodnutí Peroxidy pro účely konstatování opakování protiprávního jednání porušila zásadu proporcionality, třeba především připomenout, že podle judikatury zásada proporcionality vyžaduje, aby akty orgánů nepřekračovaly meze toho, co je vhodné a nezbytné k dosažení sledovaných cílů. V kontextu stanovování pokut musí být závažnost protiprávního jednání určena v závislosti na mnoha faktorech a žádnému z těchto faktorů ve srovnání s jinými faktory posouzení nelze přikládat přílišný význam. Zásada proporcionality v tomto kontextu znamená, že Komise musí stanovit pokutu přiměřeně k faktorům vzatým v úvahu za účelem posouzení závažnosti protiprávního jednání a tyto faktory v tomto ohledu musí používat soudržným a objektivně odůvodněným způsobem (viz rozsudek Soudu ze dne 27. září 2006, Jungbunzlauer v. Komise, T-43/02, Sb. rozh. s. II-3435, body 226 až 228, a citovaná judikatura, a rozsudek Tribunálu ze dne 28. dubna 2010, Gütermann a Zwicky v. Komise, T-456/05 a T-457/05, Sb. rozh. s. II-1443, bod 264).

64 Komise navíc disponuje posuzovací pravomocí v otázce výběru skutečností, jež zohledňuje pro účely stanovení výše pokut, jakými jsou zejména konkrétní okolnosti případu, jeho souvislosti a odrazující dosah pokut, a to bez nutnosti sestavit závazný

nebo taxativní výčet kritérií, k nimž by se muselo povinně přihlížet (viz rozsudek Soudního dvora Danone, bod 52 výše, bod 37, a citovaná judikatura).

65 Mimoto je třeba zdůraznit, že zjištění a posouzení zvláštních charakteristických znaků opakování protiprávního jednání je součástí posuzovací pravomoci Komise a že posledně jmenovaná nemůže být v rámci tohoto zjišťování vázána případnou promlčecí lhůtou (rozsudek Soudního dvora Danone, bod 52 výše, bod 38, a rozsudek Soudu ze dne 30. září 2009, Hoechst v. Komise, T-161/05, Sb. rozh. s. II-3555, bod 141).

66 Opakování protiprávního jednání totiž představuje důležitou skutečnost, kterou by Komise měla posoudit, jelikož její zohlednění sleduje účel motivovat podniky, které mají zjevně sklony k porušování pravidel práva hospodářské soutěže, ke změně jejich jednání. Komise tudíž může v každém případě přihlédnout k příznakům potvrzujícím takovéto sklony, včetně například doby, jež uplynula mezi dotčenými protiprávními jednáními (rozsudek Soudního dvora Danone, bod 52 výše, bod 39, a rozsudek Hoechst v. Komise, bod 65 výše, bod 141).

67 Soudní dvůr tak měl za to, že opakovaná porušování pravidel hospodářské soutěže podnikem, mezi nimiž byl poměrně krátký časový odstup, totiž méně než deset let, svědčí o tom, že tento podnik nemá sklon k vyvození odpovídajících důsledků ze zjištění, že se dopustil porušení uvedených pravidel (rozsudek Soudního dvora Danone, bod 52 výše, bod 40).

68 Z judikatury uvedené v bodech 63 až 67 výše tedy vyplývá, že ačkoli žádná promlčecí lhůta Komisi nebrání v konstatování opakování protiprávního jednání, nemění to nic na tom, že Komise podle zásady proporcionality nemůže časově neomezeně zohledňovat starší rozhodnutí, kterým nebo kterými byly podniku uloženy sankce.

69 V projednávaném případě je třeba připomenout, že žalobkyně v průběhu správního řízení ani před Tribunálem nezpochybnila závěr Komise v čl. 1 písm. e) napadeného rozhodnutí, že se účastnila kartelové dohody od 17. května 1995 do 9. února 2000.

70 Žalobkyně dále nezpochybňuje data přijetí rozhodnutí, kterými jí dříve Komise uložila sankce z důvodu její účasti na kartelových dohodách, ani období, ve kterých se kartelových dohod, za něž jí dříve Komise sankce uložila, účastnila. V tomto ohledu je třeba především uvést, že v rozhodnutí Peroxidy Komise konstatovala, že protiprávní jednání trvalo od roku 1961 až do 13. prosince 1980 (článek 1 tohoto rozhodnutí). Dále měla Komise v rozhodnutí Polypropylen za to, že protiprávní jednání probíhalo od listopadu 1977 až do konce roku 1982 nebo počátku roku 1983 (čl. 1 první odrážka tohoto rozhodnutí). A konečně, v rozhodnutí PVC Komise konstatovala, že protiprávní jednání bylo pácháno od srpna 1980 do května 1984 (body 8 a 54 odůvodnění tohoto rozhodnutí).

71 Z konstatování uvedených v bodech 69 a 70 výše tedy vyplývá, že žalobkyně od roku 1961 až do května 1984 nepřetržitě porušovala pravidla hospodářské soutěže účastí na kartelových dohodách, za něž jí byla uložena sankce nejprve v roce 1984, dále v roce 1986 a nakonec v roce 1994, a že navzdory této řadě rozhodnutí své protiprávní jednání opakovala účastí na nové kartelové dohodě od 17. května 1995 do 9. února 2000, za niž byla uložena sankce v napadeném rozhodnutí.

72 Komise tudíž správně zohlednila rozhodnutí Peroxidy, rozhodnutí Polypropylen a rozhodnutí PVC, když konstatovala opakování protiprávního jednání žalobkyně, jelikož tato řada rozhodnutí, jež byla přijata v krátkých časových odstupech a z nichž poslední byla přijato rok před její účastí na protiprávním jednání, za které byla uložena sankce v napadeném rozhodnutí, svědčí o jejích sklonech k porušování pravidel práva hospodářské soutěže. Komise tudíž tím, že tuto řadu rozhodnutí zohlednila v rámci posuzování opakování protiprávního jednání žalobkyně, neporušila zásadu proporcionality.

73 Ohledně argumentů žalobkyně, podle nichž z rozsudku Soudního dvora Danone, bod 52 výše (bod 40), zaprvé vyplývá, že Komise pro účely konstatování opakování protiprávního jednání nemohla zohlednit rozhodnutí Peroxidy, jelikož mezi přijetím tohoto rozhodnutí a počátkem protiprávního jednání, za něž byla uložena sankce v napadeném rozhodnutí, uběhla příliš dlouhá doba - jedenáct let, zadruhé, že rozhodnutí Peroxidy se týká skutečností starých i více než 30 let a zatřetí, že mezi skončením protiprávního jednání, za něž byla uložena sankce v rozhodnutí PVC, a přijetím tohoto rozhodnutí uběhlo sedm let, je třeba je odmítnout jako nerelevantní. Tyto argumenty totiž v žádném případě nezpochybňují závěr uvedený v bodě 72 výše.

74 Výtku žalobkyně, podle níž Komise porušila zásadu proporcionality zohledněním rozhodnutí Peroxidy pro účely konstatování opakování protiprávního jednání, je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněnou, stejně jako první část v celém rozsahu.

Ke druhé části, vycházející z porušení zásad *non bis in idem* a proporcionality, s ohledem na skutečnost, že Komise již zohlednila rozhodnutí Peroxidy, rozhodnutí Polypropylen a rozhodnutí PVC pro účely konstatování opakování protiprávního jednání ve čtyřech dalších rozhodnutích, kterými byly žalobkyni uloženy sankce

– Argumenty účastnic řízení

75 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu *non bis in idem*, na jejímž základě osoba, vůči které již bylo vydáno rozhodnutí, již podle judikatury nemůže být stíhána a nemůže jí být uložena sankce za tytéž skutky. V projednávaném případě měla Komise konstatovat, že rozhodnutí Peroxidy, rozhodnutí Polypropylen a rozhodnutí PVC již zohlednila ve čtyřech rozhodnutích, přijatých mezi roky 2003 a 2006, v nichž

žalobkyni uložila sankce (dále jen „čtyři rozhodnutí přijatá mezi roky 2003 a 2006“). Jsou to rozhodnutí K(2003) 4570 v konečném znění a oprava tiskové chyby K(2004) ze dne 10. prosince 2003 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHS (Věc KOMP/E-2/37.857 – Organické peroxidy) (Úř. věst. 2005, L 110, s. 44, dále jen „rozhodnutí Organické peroxidy“), rozhodnutí K(2004) 4876 ze dne 19. ledna 2005 vztahující se k [v] řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc č. C.37.773 – MCAA) (Úř. věst. 2006 L 353, s. 12), rozhodnutí K(2006) 1766 ze dne 3. května 2006 ohledně postupu [v řízení] podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc č. COMP/F/C.38.620 – peroxid vodíku a perboritan) (Úř. věst. L 353, s. 54, dále jen „rozhodnutí Peroxid vodíku“) a rozhodnutí K(2006) 2098 v konečném znění ze dne 31. května 2006 týkající se [v] řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc č. COMP/F/38.645 – Metakryláty) (Úř. věst. 2006, L 322, s. 20, dále jen „rozhodnutí Metakryláty“). Žalobkyně má v podstatě za to, že rozhodnutí, v němž Komise zohlednila předchozí protiprávní jednání pro účely konstatování opakování protiprávního jednání, jí zakazuje zohlednit totéž protiprávní jednání jakožto přitěžující okolnost opakování protiprávního jednání v dalším rozhodnutí.

76 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise použitím navýšení základní částky pokuty na základě opakování protiprávního jednání založeného na stejných skutcích v pěti různých věcech porušila zásadu proporcionality. Uvedené navýšení je totiž nepotřebné a nepřiměřené s ohledem na cíl dosažení odrazujícího účinku.

77 Navýšení základní částky pokuty na základě opakování protiprávního jednání v napadeném rozhodnutí by bylo platné pouze v případě, že by skutečnosti vytýkané v napadeném rozhodnutí byly novějšího data než skutečnosti, na jejichž základě byla přijata čtyři rozhodnutí mezi roky 2003 a 2006, a nikoli s nimi souběžné. Vzhledem k tomu, že k protiprávním jednáním, za něž byly uloženy sankce ve čtyřech rozhodnutích přijatých mezi roky 2003 a 2006, došlo ve stejné době jako ke skutečnostem konstatovaným v napadeném rozhodnutí, ale uvedená rozhodnutí nebyla přijata v době

uskutečnění skutků, za něž byla uložena sankce v napadeném rozhodnutí, neměla žalobkyně možnost své chování na trhu s chlorečnanem sodným upravit.

78 Podle žalobkyně by dále navýšení na základě opakování protiprávního jednání odpovídající 50 % základní částky pokuty, obdobně jako v případě navýšení uložených ve čtyřech rozhodnutích přijatých mezi roky 2003 a 2006, dostatečně plnilo cíl dosažení odrazujícího účinku, sledovaný v napadeném rozhodnutí.

79 Komise argumenty žalobkyně popírá.

– Závěry Tribunálu

80 Zaprvé je ohledně výtky žalobkyně, podle níž Komise zohledněním rozhodnutí Peroxidy, rozhodnutí Polypropylen a rozhodnutí PVC, jak ve čtyřech rozhodnutích přijatých mezi roky 2003 a 2006, tak v napadeném rozhodnutí, porušila zásadu *non bis in idem*, třeba připomenout, že podle ustálené judikatury zásada *non bis in idem*, jež představuje jednu ze základních zásad práva Společenství, a je ostatně zakotvena v článku 50 Listiny základních práv Evropské unie, vyhlášené dne 7. prosince 2000 v Nice (Úř. věst. C 364, s. 1), zakazuje v oblasti hospodářské soutěže, aby byl podnik znovu potrestán nebo stíhán za protisoutěžní jednání, za něž mu byla uložena sankce nebo za které nebyl shledán odpovědným v dřívějším rozhodnutí, jež již nelze napadnout žalobou (rozsudky Soudního dvora ze dne 5. května 1966, Gutmann v. Komise, 18/65 a 35/65, Recueil, s. 149, 172, a ze dne 15. října 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, Recueil, s. I-8375, bod 59; rozsudek Soudu Danone, bod 51 výše, bod 184).

81 Použití zásady *non bis in idem* podléhá trojí podmínce: totožnosti skutků, totožnosti pachatele a totožnosti chráněného právního zájmu (rozsudek Soudního dvora ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další v. Komise, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Recueil, s. I-123, bod 338, a rozsudek Soudu Danone, bod 51 výše, bod 185).

82 V projednávaném případě je třeba uvést, že zohlednění starších protiprávních jednání Komisí v napadeném rozhodnutí nesměřuje k novému uložení sankce za uvedená protiprávní jednání, ale k pouze k tomu, aby byla žalobkyni uložena sankce za její účast na kartelové dohodě v napadeném rozhodnutí se zohledněním jejího opakování protiprávního jednání. Skutečnost, že Komise tatáž protiprávní jednání zohlednila již ve čtyřech rozhodnutích přijatých mezi roky 2003 a 2006, tudíž nemá za následek porušení zásady *non bis in idem*.

83 Dále je každopádně třeba uvést, že podmínky, jež musejí být současně splněny pro uplatnění zásady *non bis in idem*, které byly uvedeny v bodě 81 výše, nejsou všechny splněny, neboť zde chybí podmínka totožnosti skutků. V napadeném rozhodnutí totiž Komise ukládá žalobkyni sankci z důvodu její účasti na kartelové dohodě, ve vztahu k níž dříve nezahájila stíhání ani nepřijala sankce, což ostatně žalobkyně ani netvrdí.

84 Komise tedy zohledněním rozhodnutí Peroxidy, rozhodnutí Polypropylen a rozhodnutí PVC při konstatování opakování protiprávního jednání žalobkyně v napadeném rozhodnutí, třebaže tato tři první rozhodnutí již zohlednila ve čtyřech rozhodnutích přijatých mezi roky 2003 a 2006, neporušila zásadu *non bis in idem*.

85 Tuto výtku žalobkyně je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

86 Zadruhé, tvrdí-li žalobkyně, že Komise tím, že v napadeném rozhodnutí použila navýšení základní částky pokuty na základě opakování protiprávního jednání, porušila zásadu proporcionality, je v tomto ohledu třeba odmítnout jako neopodstatněný její argument, podle kterého byl cíl dosažení odrazujícího účinku splněn již zohledněním rozhodnutí Peroxidy, rozhodnutí Polypropylen a rozhodnutí PVC pro účely konstatování opakování protiprávního jednání ve čtyřech rozhodnutích přijatých mezi roky 2003 a 2006.

87 Vzhledem k tomu, že Komise musí zohlednit opakování protiprávního jednání podniku v rámci přezkumu závažnosti protiprávního jednání, za něž hodlá uložit sankci (rozsudek Soudního dvora Danone, bod 52 výše, bod 26), skutečnost, že Komise již zohlednila rozhodnutí Peroxidy, rozhodnutí Polypropylen a rozhodnutí PVC ve čtyřech rozhodnutích přijatých mezi roky 2003 a 2006, jí v napadeném rozhodnutí nebránilo zohlednit právem tato tři rozhodnutí za účelem odrazení žalobkyně od opakování jejího protiprávního jednání v budoucnu.

88 Dále je třeba uvést, že by bylo v rozporu s cílem dosažení odrazujícího účinku, brala-li by Komise v potaz skutečnost, že v některém předchozím rozhodnutí pro účely konstatování opakování protiprávního jednání zohlednila první protiprávní jednání, aby tak vyloučila navýšení základní částky pokuty na základě uvedeného protiprávního jednání v pozdějším rozhodnutí. Takové řešení by totiž vedlo k situaci, jež by byla kontraproduktivní z pohledu cíle dosažení odrazujícího účinku pokuty, a ve které by podniku, jenž je několikanásobným pachatelem protiprávních jednání, nebyla na základě počtu protiprávních jednání, kterých se dopustil, výše ukládané pokuty postupně zvyšována, ale ve níž by se naopak mezní výše pokuty, která mu může být uložena, postupně snižovala se stoupajícím počtem rozhodnutí, jimiž by mu byla uložena sankce.

89 Zadruhé je třeba odmítnout jako nerelevantní argument žalobkyně, podle kterého Komise porušila zásadu proporcionality tím, že jí uložila nové navýšení na základě

opakování protiprávního jednání, třebaže se čtyři rozhodnutí přijatá mezi roky 2003 a 2006 týkala skutků, k nimž došlo souběžně se skutky uvedenými v napadeném rozhodnutí, a v důsledku toho neměla jakoukoli možnost upravit své chování na trhu s chlorečnanem sodným. Na projednávaný případ totiž nemá žádný vliv, že čtyři rozhodnutí přijatá mezi roky 2003 a 2006 se týkají skutků, k nimž došlo souběžně se skutky, kterých se týká napadené rozhodnutí, jelikož Komise při prokazování opakování protiprávního jednání žalobkyně v tomto rozhodnutí vycházela výhradně z rozhodnutí Peroxidy, rozhodnutí Polypropylen a rozhodnutí PVC, u nichž žalobkyně nezpochybňuje, že byla přijata před začátkem protiprávního jednání, za které byla uložena sankce v napadeném rozhodnutí.

90 Ve světle všech předchozích úvah je třeba výtku žalobkyně, podle níž Komise porušila zásadu proporcionality, tak jak je vymezena v bodě 63 výše, zamítnout jako neopodstatněnou, stejně jako druhou část tohoto žalobního důvodu v celém rozsahu.

Ke třetí části vycházející z porušení zásad proporcionality, rovného zacházení a řádné správy, s ohledem na navýšení základní částky pokuty o 90 %, uložené žalobkyni na základě opakování protiprávního jednání

– Argumenty účastnic řízení

91 Žalobkyně podpůrně tvrdí, že i kdyby Komise v napadeném rozhodnutí navýšila základní částky pokuty na základě opakování protiprávního jednání právem, neměnilo by to nic na tom, že Komise stanovením míry uvedeného navýšení na 90 % porušila zásady proporcionality, rovného zacházení a řádné správy.

92 Žalobkyně především tvrdí, že v projednávaném případě nic neodůvodňuje navýšení základní částky pokuty na základě opakování protiprávního jednání o 90 %, zatímco toto navýšení dosahovalo ve čtyřech rozhodnutích přijatých mezi roky 2003 a 2006 50 %. Tribunál by měl v důsledku toho snížit v projednávaném případě uvedené navýšení na 50 %.

93 Žalobkyně má navíc za to, že navýšení základní částky pokuty na základě opakování protiprávního jednání o 90 % je nepřiměřené, jelikož v napadeném rozhodnutí bylo společnosti Elf Aquitaine rovněž uloženo navýšení základní částky pokuty z důvodu odrazujícího účinku o 70 %.

94 Konečně žalobkyně podotýká, že pokud si je vědoma prostoru pro uvážení, kterým Komise disponuje v oblasti stanovování pokut i přísnosti pokynů došlo k protiprávním jednáním, za něž byly uloženy sankce v rozhodnutí Organické peroxidy a v rozhodnutí Metakryláty, ve stejné době jako k protiprávnímu jednání, za které byla uložena sankce v napadeném rozhodnutí. Použití pokynů, které stanovují zvýšení pokuty v případě opakování protiprávního jednání, je navíc výsledkem pouze nadměrně dlouhé doby, po kterou Komise tuto věc vyšetřovala. Žalobkyni přitom nepřísluší, aby nesla nepříznivé důsledky nedostatku řádné péče, který Komise projevila při vyšetřování této věci.

95 Komise argumenty žalobkyně popírá.

– Závěry Tribunálu

96 Zaprvé, co se týče výtky žalobkyně, podle níž Komise porušila zásadu proporcionality tím, že navýšení základní částky pokuty na základě opakování protiprávního jednání

o 90 % je v projednávaném případě nepřiměřené, je třeba především připomenout, že podle čl. 23 odst. 2 a 3 nařízení č. 1/2003 Komise může rozhodnutím uložit pokuty podnikům, které se dopustily jednání v rozporu s článkem 81 ES, a přihlížet v tomto rámci k závažnosti a délce trvání protiprávního jednání.

97 V bodě 28 první odrážce pokynů je navíc uvedeno následující:

„Komise může zvýšit základní částku pokuty, jestliže zjistí existenci přitěžujících okolností, například:

– jestliže podnik pokračuje ve stejném či podobném protiprávním jednání nebo ho opakuje i poté, co Komise nebo vnitrostátní úřad pro ochranu hospodářské soutěže konstatovaly, že tento podnik porušil ustanovení článku 81 [ES] nebo článku 82 [ES]. Základní výše pokuty bude zvýšena až o 100 % za každé zjištěné protiprávní jednání. […]“

98 Dále je třeba konstatovat, že čl. 23 odst. 2 a 3 nařízení č. 1/2003 představuje relevantní právní základ pro zohlednění opakování protiprávního jednání při stanovení pokuty (viz obdobně rozsudek Soudního dvora Danone, bod 52 výše, body 27 až 29).

99 Mimoto zajišťují pokyny, které Komise přijímá pro stanovování výše pokut, právní jistotu podniků, jelikož určují metodologii, kterou si Komise stanovila pro stanovení výše pokut (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora Danone, bod 52 výše, bod 23). Správní orgány se od nich mohou v konkrétním případě odklonit pouze

tehdy, uvedou-li důvody slučitelné s rovným zacházením (rozsudek Soudního dvora ze dne 18. května 2006, Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients v. Komise, C-397/03 P, Sb. rozh. s. I-4429, bod 91).

100 Z judikatury mimoto vyplývá, že předchozí rozhodovací praxe Komise neslouží jako právní rámec pro pokuty v oblasti hospodářské soutěže (rozsudek Soudu ze dne 30. září 2003, Michelin v. Komise, T-203/01, Recueil, s. II-4071, bod 292). Komise v oblasti stanovení pokut disponuje širokou posuzovací pravomocí a není vázána předchozími posouzeními (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 24. září 2009, Erste Group Bank a další v. Komise, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P, Sb. rozh. s. I-8681, bod 123, a citovaná judikatura). Tato široká pravomoc jí má umožnit směrovat chování podniků ve smyslu dodržování pravidel hospodářské soutěže (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 29. dubna 2004, Tokai Carbon a další v. Komise, T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Recueil, s. II-1181, bod 216). V tomto rámci není povinna používat přesné matematické vzorce (výše uvedený rozsudek Michelin v. Komise, bod 292).

101 A konečně skutečnost, že Komise v minulosti použila pokuty určité úrovně na určité typy protiprávních jednání, ji nemůže zbavit možnosti zvýšit tuto úroveň v mezích uvedených v nařízení č. 1/2003, je-li to nezbytné k zajištění uplatňování politiky v oblasti hospodářské soutěže. Účinné použití pravidel v oblasti hospodářské soutěže naopak vyžaduje, aby Komise mohla kdykoli přizpůsobit úroveň pokut potřebám této politiky (rozsudek Soudního dvora ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Sb. rozh. s. I-5425, bod 169, a rozsudek Soudu Danone, bod 51 výše, bod 395).

102 V projednávaném případě je třeba především konstatovat, že při stanovení navýšení základní částky pokuty na základě opakování protiprávního jednání v napadeném rozhodnutí na 90 % Komise postupovala podle čl. 23 odst. 2 a 3 nařízení č. 1/2003

a v souladu s bodem 28 první odrážkou pokynů, což žalobkyně nezpochybňuje. Navíc na rozdíl od tvrzení posledně jmenované a v souladu s judikaturou uvedenou v bodech 100 a 101 výše nezužovala skutečnost, že jí Komise ve starších rozhodnutích uložila 50 % navýšení základní částky pokuty, její prostor pro uvážení v napadeném rozhodnutí ohledně stanovení míry navýšení základní částky pokuty.

103 Dále je třeba uvést, že žalobkyně nepředkládá jakýkoli argument, který by s ohledem na okolnosti projednávaného případu poukazující na její silný sklon k porušování pravidel práva hospodářské soutěže mohl prokázat, že Komise v projednávaném případě zvýšením základní částky pokuty o 90 % nepřekročila svůj prostor pro uvážení.

104 Žalobkyni se tudíž nepodařilo prokázat, že Komise tím, že na základě opakování protiprávního jednání o 90 % navýšila základní částku pokuty, jež jí byla uložena, porušila zásadu proporcionality, tak jak byla vymezena v bodě 63 výše.

105 Tvrdí-li mimoto žalobkyně, že navýšení základní částky pokuty na základě opakování protiprávního jednání o 90 % je nepřiměřené, jelikož společnosti Elf Aquitaine bylo rovněž uloženo navýšení základní částky pokuty z důvodu odrazujícího účinku o 70 %, je tento argument třeba odmítnout jako nerelevantní.

106 Je totiž především třeba uvést, že jelikož je nesporné, že navýšení základní částky pokuty o 70 % nebylo uloženo žalobkyni, ale pouze společnosti Elf Aquitaine, se kterou již ke dni přijetí napadeného rozhodnutí netvořila jediný podnik ve smyslu článku 81 ES, nemůže být toto navýšení zohledněno pro posouzení, zda je pokuta uložená na základě opakování protiprávního jednání pouze žalobkyni nepřiměřená. Tato dvě navýšení navíc každopádně plní odlišné cíle spočívající v odrazování. Navýšení

základní částky pokuty o 90 %, uložené žalobkyni v čl. 2 písm. d) napadeného rozhodnutí, je totiž sice odůvodněno dodatečnou potřebou jejího odrazení, s ohledem na její sklony k porušování pravidel práva hospodářské soutěže, navýšení základní částky pokuty o 70 %, uložené v čl. 2 písm. e) uvedeného rozhodnutí společnosti Elf Aquitaine, však odpovídá nutnosti zajistit odrazující účinek pokuty uložené této společnosti, vzhledem k tomu, že z důvodu svého celkového obratu, který značně převyšuje obrat ostatních účastníků kartelové dohody, si byla schopna snadněji zajistit prostředky nezbytné pro zaplacení pokuty.

107 Výtku žalobkyně vycházející z porušení zásady proporcionality je tudíž třeba zamítnout jako částečně neopodstatněnou a částečně nerelevantní.

108 Zadruhé je ohledně výtky žalobkyně, podle které Komise porušila zásadu rovného zacházení, jelikož jí v napadeném rozhodnutí nemohla uložit jinou míru navýšení základní částky pokuty než 50 %, kterou jí uložila ve čtyřech rozhodnutích přijatých mezi roky 2003 a 2006, třeba připomenout, že uvedená zásada podle judikatury vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 3. května 2007, Advocaten voor de Wereld, C-303/05, Sb. rozh. s. I-3633, bod 56, a citovaná judikatura).

109 V projednávaném případě je třeba uvést, že pouhá skutečnost, že Komise ve své předchozí rozhodovací praxi uplatnila určitou míru navýšení základní částky pokuty, v souladu s judikaturou uvedenou v bodech 100 a 101 výše, neznamená, že byla

s ohledem na okolnosti projednávaného případu zbavena možnosti zvýšit v napadeném rozhodnutí tuto míru v mezích, které si stanovila v pokynech, aby tak žalobkyni podnítila ke změně jejího protisoutěžního jednání.

110 Výtku žalobkyně, jež vychází z porušení zásady rovného zacházení plynoucího z uplatnění navýšení základní částky pokuty o 90 %, které jí bylo uloženo na základě opakování protiprávního jednání, je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

111 Co se zatřetí týče výtky žalobkyně, podle níž Komise uplatněním navýšení základní částky pokuty na základě opakování protiprávního jednání o 90 % porušila zásadu řádné správy, je třeba připomenout, že podle judikatury v případech, kdy orgány disponují posuzovací pravomocí, která jim zajišťuje schopnost plnit své funkce, má dodržení záruk přiznaných právním řádem Společenství ve správních řízeních o to větší význam. K těmto zárukám patří zejména povinnost příslušného orgánu přezkoumat s péčí a nestranností všechny relevantní okolnosti projednávaného případu (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 21. listopadu 1991, Technische Universität München, C-269/90, Recueil, s. I-5469, bod 14; rozsudky Soudu ze dne 24. ledna 1992, La Cinq v. Komise, T-44/90, Recueil, s. II-1, bod 86, a ze dne 20. března 2002, ABB Asea Brown Boveri v. Komise, T-31/99, Recueil, s. II-1881, bod 99).

112 V projednávaném případě je třeba zdůraznit, že jak vyplývá z bodů 525 až 527 odůvodnění napadeného rozhodnutí, měla Komise, která v souladu s judikaturou uvedenou v bodě 100 výše není při stanovování pokut povinna používat přesné matematické vzorce, správně za to, že je třeba uložit vysokou míru navýšení základní částky pokuty, jelikož „první pokuty [, které byly žalobkyni uloženy,] jí nepodnítily ke změně

chování“ (bod 525 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Žalobkyně navíc nepředkládá žádný argument ani důkaz, aby tak podepřela své tvrzení, podle kterého Komise neprovedla pečlivý a nestranný přezkum okolností projednávaného případu, jenž by umožňoval odůvodnit, že jí s ohledem na její silné sklony k porušování pravidel práva hospodářské soutěže ukládá 90 % navýšení základní částky pokuty.

113 Žalobkyně tudíž neprokázala, že by Komise v projednávaném případě porušila zásadu řádné správy.

114 V tomto ohledu je třeba odmítnout jako neopodstatněný argument žalobkyně, podle kterého jí nepřísluší, aby nesla nepříznivé důsledky vyplývající z nedostatku řádné péče, který Komise projevila při vyšetřování této věci a který posledně jmenovanou vedl k uplatnění pokynů, jež v podstatě stanovují velké sankce za opakování protiprávního jednání, na skutkové okolnosti projednávaného případu. Žalobkyně totiž nepředkládá žádný argument nebo důkaz, který by prokazoval, že Komise projednávanou věc nevyšetřila v přiměřené lhůtě. Dále pak vzhledem k tomu, že účinné použití soutěžních pravidel Společenství vyžaduje, aby Komise mohla kdykoli přizpůsobit úroveň pokut potřebám této politiky (viz rozsudek Soudu Danone, bod 51 výše, body 210 až 212, a citovaná judikatura), jí nelze vytýkat, že pro účely určení míry navýšení základní částky pokuty na základě opakování protiprávního jednání vycházela z pokynů, u nichž žalobkyně nezpochybňuje, že jsou použitelné na skutkové okolnosti projednávaného případu.

115 Třetí výtku žalobkyně a druhý žalobní důvod jako celek je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněné.

b) Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nepřiznání snížení pokuty žalobkyni na základě oznámení o spolupráci z roku 2002

Argumenty účastnic řízení

116 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že se Komise tím, že jí nepřiznala snížení pokuty o 30 až 50 % na základě oznámení o spolupráci z roku 2002, dopustila pochybení. Byla totiž druhým podnikem, který Komisi dne 18. října 2004 předložil žádost na základě uvedeného oznámení. Dále pak měly poznatky, které jí poskytla, významnou přidanou hodnotu s ohledem na poznatky, jimiž Komise k tomuto dni disponovala ve svém spise.

117 Žalobkyně zaprvé podotýká, že postup Komise v napadeném rozhodnutí je v rozporu se striktně chronologickým výkladem v jejím rozhodnutí Peroxid vodíku. V tomto rozhodnutí Komise druhému podniku, který předložil žádost na základě oznámení o spolupráci z roku 2002, přiznala navzdory velmi omezenému rozsahu poskytnutých informací snížení pokuty o 40 %.

118 Žalobkyně zadruhé tvrdí, že informace, které Komisi poskytla, umožnily posledně uvedené podepřít informace uvedené pouze v žádosti společnosti EKA o ochranu. Komise tedy v bodech 565 až 577 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla chybně za to, že informace poskytnuté žalobkyní nemají významnou přidanou hodnotu, jelikož pouze umožňují potvrdit informace, které již Komise měla k dispozici a které jí

poskytla společnost EKA ve své žádosti o ochranu a Finnish Chemicals v odpovědi na žádost Komise o informace ze dne 10. září 2004.

119 Zaprvé žalobkyně podotýká, že se Finnish Chemicals ve své odpovědi na žádost Komise o informace ze dne 10. září 2004 spokojila s odpovědí na otázky týkající se její organizace a s potvrzením konání schůzek vyjmenovaných společností EKA, a rovněž jmen účastníků těchto schůzek. Finnish Chemicals nicméně neupřesnila předmět uvedených schůzek ani nepodepřela informace poskytnuté společností EKA, podle kterých na trhu s chlorečnanem sodným existovala kartelová dohoda.

120 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že byla prvním podnikem, který podepřel prohlášení společnosti EKA a zejména pěti následujících informací. Především potvrdila, že v 90. letech se zavedl systém rozdělování zákazníků a objemů prodeje, jenž byl ukončen na začátku roku 2000. Dále podepřela ústní žádost společnosti EKA o ochranu, podle níž existoval kompenzační systém, který v případě zjištění kladné odchylky objemů prodeje přidělených některému účastníkovi kartelové dohody od jím realizovaných prodejů poškozeným výrobcům umožňoval zvýšit jejich objem prodejů následující rok. Navíc upřesnila, že došlo ke třem úspěšným zvýšením cen. Mimoto poskytla četné informace o sporu mezi účastníky kartelové dohody ohledně zákazníka, společnosti MODO. Konečně pak uvedla, že kartelová dohoda skončila v roce 2000 po přijetí programů dodržování práva hospodářské soutěže.

121 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyní poskytnuté informace Komisi umožnily podepřít a doplnit poznatky poskytnuté společností EKA ohledně povahy a délky trvání kartelové dohody, jejího způsobu fungování, a rovněž jejího dopadu na relevantní trh, které Finnish Chemicals ve své odpovědi na žádost Komise o informace ze dne 10. září 2004 nepotvrdila.

122 Dále měl příspěvek žalobkyně významnou přidanou hodnotu, jelikož popsáním protiprávního jednání obdobným způsobem jako společnost EKA umožnila podepřít poznatky o základních prvcích kartelové dohody a posílit možnosti Komise prokázat protiprávní jednání. Pokud by totiž byla posuzována samostatně, žádost společnosti EKA o ochranu by měla pouze omezenou důkazní hodnotu, neboť jak tato společnost uznala ve své ústní žádosti o ochranu, informace, které poskytla, nemohly být vždy potvrzeny a mohly tedy být zpochybněny dalšími účastníky kartelové dohody. Jak se Komise domnívala v několika jiných rozhodnutích, pouhé podepření poznatků, kterými již Komise disponuje, odůvodňuje snížení pokuty na základě oznámení o spolupráci z roku 2002.

123 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že informace, jež Komisi poskytla, odhalily určité nové poznatky, které Komise dříve neměla k dispozici a které tedy značně posílily její schopnost prokázat dotčené skutečnosti. V tomto ohledu rovněž podotýká, že z judikatury vyplývá, že Komise nemůže upřednostňovat některé dokumenty poskytnuté jedním podnikem na úkor dokumentů poskytnutých dříve jiným podnikem a že posouzení přidané hodnoty informací poskytnutých podnikem nemůže záviset na volbě Komise, zda jich využije, či nikoli.

124 Žalobkyně zaprvé, jak uvedla v bodech 210 a 211 svého vyjádření v odpověď na oznámení námitek, Komisi informovala o existenci dokumentu, na který je odkaz v bodě 76 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jehož kopii si neponechala a který pro každého společného zákazníka upřesňuje objemy prodeje, které jim mohl každý z producentů chlorečnanu sodného dodat v rámci dohody o rozdělení trhů. Existence takového dokumentu prokazuje stupeň strukturace kartelové dohody.

125 Žalobkyně ve svém vyjádření v odpověď na oznámení námitek dále jako první podnik identifikovala zákazníky z kontinentální Evropy, kterých se týkalo rozdělení objemů prodejů mezi producenty chlorečnanu sodného. V důsledku toho má za to, že tato informace mohla Komisi umožnit posoudit zeměpisný rozsah kartelové dohody a být tak základem žádostí o informace vedoucí k ověření, zda se zvyšování cen skutečně uplatňovala. V tomto ohledu upřesňuje, že na rozdíl od tvrzení Komise byli pouze dva z devíti zákazníků identifikovaných zástupcem žalobkyně, M. L. předtím identifikováni společností EKA.

126 Začtvrté žalobkyně především tvrdí, že samotné znění napadeného rozhodnutí ukazuje, že Komise při prokazování protiprávního jednání a podepření určitých poznatků pocházejících z jiných zdrojů vycházela z několika informací, které jí poskytla. V tomto ohledu odkazuje na body 76, 98, 207, 254, 273 a 284 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i na poznámky pod čarou č. 116, 118, 142, 259, 305, 325 a 337 uvedeného rozhodnutí.

127 Dále žalobkyně upřesňuje, že na rozdíl od tvrzení Komise se bod 254 odůvodnění napadeného rozhodnutí týká nikoli schůzky konané na jaře roku 2000, jejíž existenci nebylo možné podepřít, ale schůzky, jež proběhla v roce 1999 se společností Finnish Chemicals, v jejímž průběhu tato společnost prohlásila, „že je výhradním dodavatelem [zákazníka, společnosti] MODO [, na základě] dohody její mateřské společnosti se společností MODO, čímž ukončila platnost stávající dohody mezi společnostmi EKA, Finnish Chemicals a [jí samotnou] ohledně tohoto zákazníka“.

128 Komise argumenty žalobkyně popírá.

Závěry Tribunálu

129 V oznámení o spolupráci z roku 2002 Komise vymezila podmínky, za kterých mohou být podniky, jež s ní v průběhu jejího šetření kartelové dohody spolupracují, osvobozeny od pokut nebo být oprávněny ke snížení výše pokuty, kterou by jinak musely zaplatit.

130 Podle bodu 20 oznámení o spolupráci z roku 2002 „[však p]odniky, které nesplňují podmínky [pro osvobození od pokuty], mohou mít nárok na snížení jakékoli pokuty [snížení pokuty], kterou by jinak bylo možné udělit [uložit]“.

131 Bod 21 oznámení o spolupráci z roku 2002 stanoví, že „pro získání nároku [na snížení pokuty podle bodu 20 uvedeného oznámení] musí podnik poskytnout Komisi důkaz[y] o předpokládaném protiprávním jednání, který představuje významnou přidanou hodnotu k důkazům, které Komise již vlastní, a musí ukončit svou účast v předpokládaném protiprávním jednání nejpozději v době předložení [těchto] důkazů“.

132 V bodě 23 písm. b) prvním pododstavci oznámení o spolupráci z roku 2002 jsou stanovena tři rozpětí snížení pokuty. První podnik, který splnil požadavky bodu 21, je totiž oprávněn získat snížení pokuty o 30 až 50 %, druhý podnik snížení pokuty o 20 až 30 % a následující podniky snížení pokuty nanejvýš o 20 %.

133 Bod 23 písm. b) druhý pododstavec oznámení o spolupráci z roku 2002 uvádí, že „při určování úrovně snížení v každém z těchto pásem Komise přihlédne k době, kdy byly předloženy důkazy splňující požadavky bodu 21 [uvedeného oznámení], a k míře, v jaké tyto důkazy představovaly přidanou hodnotu“, a že „může také vzít v úvahu rozsah a stálost jakékoli spolupráce [stálost spolupráce], kterou podnik poskytl poté, co předložil důkazy“.

134 Komise má podle judikatury širokou posuzovací pravomoc v otázce metody stanovování pokut a v tomto ohledu může vzít v potaz celou řadu okolností, mezi něž patří i spolupráce dotčených podniků v průběhu šetření vedeného jejími útvary. V rámci toho musí Komise provádět komplexní skutková posouzení, jako je posouzení týkající se spolupráce uvedených podniků (rozsudek Soudního dvora ze dne 10. května 2007, SGL Carbon v. Komise, C-328/05 P, Sb. rozh. s. I-3921, bod 81, a rozsudek Gütermann a Zwicky v. Komise, bod 63 výše, bod 219).

135 Navíc může být v rámci posuzování spolupráce poskytnuté účastníky kartelové dohody shledána pouze vada spočívající ve zjevně nesprávném posouzení Komise, protože při hodnocení kvality a užitečnosti spolupráce určitého podniku, zejména v porovnání s přispěním jiných podniků, má Komise široký prostor pro uvážení (rozsudek SGL Carbon v. Komise, bod 134 výše, bod 88). V tomto ohledu je rovněž třeba připomenout, že Komise je sice povinna uvést důvody, proč se domnívá, že informace poskytnuté podniky v rámci oznámení o spolupráci jsou či nejsou příspěvkem odůvodňujícím snížení uložené pokuty, podniky, které si v tomto ohledu přejí rozhodnutí Komise zpochybnit, však naproti tomu musejí prokázat, že v případě, že by uvedené podniky dobrovolně neposkytly takové informace, nebyla by Komise schopna prokázat naplnění skutkové podstaty protiprávního jednání, a tedy přijmout rozhodnutí ukládající pokuty (rozsudek Erste Group Bank a další v. Komise, bod 100 výše, bod 297).

136 Základem pro snížení pokut v případě spolupráce podniků podílejících se na protiprávním jednání porušujícím právo hospodářské soutěže je mimoto úvaha, podle níž taková spolupráce usnadňuje úlohu Komise, jejímž cílem je zjišťovat protiprávní jednání a případně zajišťovat jeho ukončení (rozsudek Dansk Rørindustri a další v. Komise, bod 101 výše, bod 399, a rozsudek Soudu ze dne 14. května 1998, Finnboard v. Komise, T-338/94, Recueil, s. II-1617, bod 363). S ohledem na účel snížení Komise nemůže odhlédnout od užitečnosti poskytnuté informace, jež nezbytně závisí na důkazech, které již měla k dispozici (rozsudek Gütermann a Zwicky v. Komise, bod 63 výše, bod 220).

137 Z judikatury mimoto vyplývá, že pokud podnik v rámci spolupráce toliko potvrdí, a to méně přesným a jednoznačným způsobem, některé informace, které již byly poskytnuty jiným podnikem na základě spolupráce, může sice stupeň spolupráce poskytnuté tímto podnikem pro Komisi mít jistý význam, nelze jej však považovat za srovnatelný se stupněm spolupráce poskytnutým podnikem, jenž uvedené informace dodal jako první. Prohlášení, které pouze do určité míry potvrzuje prohlášení, které již Komise měla k dispozici, totiž neusnadňuje činnost Komise výrazným způsobem. Nemůže tudíž být dostatečné k odůvodnění snížení výše pokuty na základě spolupráce (viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 8. července 2004, Mannesmannröhren-Werke v. Komise, T-44/00, Sb. rozh. s. II-2223, bod 301; Danone, bod 51 výše, bod 455, a Gütermann a Zwicky v. Komise, bod 63 výše, bod 222).

138 Konečně pak spolupráce podniku při šetření neposkytuje nárok na jakékoli snížení pokuty, jestliže tato spolupráce nepřekročila rámec povinností, které pro něj vyplývají z článku 18 nařízení č. 1/2003 (rozsudky Soudu ze dne 10. března 1992, Solvay v. Komise, T-12/89, Recueil, s. II-907, body 341 a 342, a Danone, bod 51 výše, bod 451).

139 V projednávaném případě je třeba úvodem uvést, že je nesporné, že jak vyplývá z bodu 561 odůvodnění napadeného rozhodnutí, byla žalobkyně druhým podnikem, jenž po společnosti EKA předložil žádost na základě oznámení o spolupráci z roku 2002. Dále pak, jak Komise uvedla v bodě 565 odůvodnění napadeného rozhodnutí, aniž to žalobkyně zpochybnila, představují pouze informace uvedené v bodě 3 odpovědi ze dne 18. října 2004 na žádost Komise o informace ze dne 10. září 2004 (dále jen „odpověď žalobkyně“) informace jdoucí nad rámec pouhé její povinnosti odpovědět na žádost o informace, kterou jí Komise zaslala na základě článku 18 nařízení č. 1/2003. Informace uvedené v bodě 3 odpovědi žalobkyně, jež se týkají její schůzky, kterou měla dne 24. září 2004 se svým zaměstnancem, panem L., se totiž přímo váží ke skutečnostem souvisejícím s dotčeným protiprávním jednáním.

140 Všechny čtyři výtky, které žalobkyně uplatňuje, aby bylo určeno, zda se Komise tím, že měla za to, že informace, které jí poskytla, nemají významnou přidanou hodnotu a neodůvodňují tedy snížení výše pokuty, jež jí byla uložena, o 30 až 50 %, dopustila zjevně nesprávného posouzení, je tedy třeba posuzovat pouze s ohledem na informace uvedené v bodě 3 odpovědi žalobkyně.

141 Zaprvé je třeba výtku žalobkyně, podle které jí Komise v napadeném rozhodnutí měla přiznat snížení pokuty, tak jak učinila v rozhodnutí Peroxid vodíku, navzdory velmi omezenému rozsahu informací, jež poskytla ohledně kartelové dohody dotčené v posledně uvedeném rozhodnutí, odmítnout jako neopodstatněnou. Vedle skutečnosti, že Komise je povinna posuzovat, zda spolupráce nabídnutá podnikem odůvodňuje snížení pokuty, nikoli s ohledem na vlastní předchozí rozhodovací praxi, ale s ohledem na oznámení o spolupráci z roku 2002, totiž tento argument žalobkyně neumožňuje prokázat, že jí poskytnuté informace mají za okolností projednávaného případu

významnou přidanou hodnotu s ohledem na důkazy, které měla Komise k dispozici ke dni její žádosti na základě uvedeného oznámení.

142 Zadruhé je v otázce výtky žalobkyně, podle níž byla prvním podnikem, který podepřel informace poskytnuté společností EKA v její ústní žádosti o ochranu, třeba posoudit všech pět informací, o nichž tvrdí, že mají pro Komisi významnou přidanou hodnotu.

143 Především v rozsahu, v němž žalobkyně informovala Komisi, že „byl na konci roku 1993 některými producenty chlorečnanu sodného zaveden systém rozdělování zákazníků a objemů prodeje", Komise v bodě 569 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že „[žalobkyně] potvrdila existenci tohoto systému obecným vyjádřením, ale nepředložila žádný písemný důkaz pocházející z období, kterého se tyto skutečnosti týkají, který by mohl posílit její schopnost dotčené skutečnosti prokázat". V tomto ohledu je třeba konstatovat, že se Komise tím, že vyloučila, že by tato informace mohla mít významnou přidanou hodnotu, nedopustila zjevně nesprávného posouzení. Vedle skutečnosti vyplývající z ústní žádosti společnosti EKA o ochranu, že tato společnost již Komisi o takovém systému informovala, totiž žalobkyně tuto informaci nepodepřela písemnými důkazy ani neposkytla další upřesnění týkající se dat, míst, podmínek a částek týkajících se uvedeného rozdělování objemů prodeje a zákazníků. V souladu s judikaturou uvedenou v bodě 137 výše tudíž pouhé potvrzení existence rozdělování objemů prodeje a zákazníků žalobkyní v jejím ústním prohlášení nemůže být považováno za informaci s významnou přidanou hodnotou.

144 Dále pak, co se týče žalobkyní poskytnuté informace, podle níž existoval kompenzační systém pro poškozené producenty, který jim umožňoval zvýšit objemy prodejů následující rok, je třeba připomenout, že jak bylo uvedeno v bodě 143 výše, Komise v bodě 569 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že „co se týče mechanismu rozdělení trhů s chlorečnanem sodným, byly jí již tyto informace poskytnuty v rámci

ústního prohlášení společnosti EKA“, a že „[žalobkyně] potvrdila existenci tohoto systému obecným vyjádřením, ale nepředložila žádný písemný důkaz pocházející z období, kterého se tyto skutečnosti týkají, který by mohl posílit schopnost Komise dotčené skutečnosti prokázat“. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že se Komise tím, že vyloučila, že by tato informace měla významnou přidanou hodnotu, nedopustila zjevně nesprávného posouzení. Vedle skutečnosti, jež vyplývá z ústní žádosti společnosti EKA o ochranu, že tato společnost již Komisi o kompenzačním systému zavedeném v některých členských státech informovala, totiž žalobkyně neposkytla žádný písemný důkaz prokazující existenci uvedeného systému ani upřesnění ve svém ústním vyjádření, ohledně dat, míst a podmínek uvedeného systému.

145 Komise navíc v otázce skutečnosti, že žalobkyně informovala Komisi, že došlo ke třem úspěšným zvýšením cen, v tomto ohledu v bodě 572 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že „co se týče zvýšení cen v roce 1993, 1994 a 1995, [pan L.] velmi obecně potvrdil informace, které již poskytla společnost EKA, aniž by spontánně poskytl další podrobnosti ohledně dotčených jednání“. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že se Komise tím, že vyloučila, že by tato informace mohla mít významnou přidanou hodnotu, nedopustila zjevně nesprávného posouzení. Vedle skutečnosti, která vyplývá z ústní žádosti společnosti EKA o ochranu, že tato společnost již Komisi poskytla podrobné informace ohledně frekvence, rozsahu a mechanismu těchto zvýšení cen, totiž žalobkyně neposkytla důkazy ani podrobnosti na podporu svých tvrzení, doplňující ty, které již Komise měla k dispozici, takže Komisi výrazným způsobem neusnadnila činnost ve smyslu judikatury uvedené v bodě 137 výše.

146 Mimoto je ohledně „četných informací o sporu mezi účastníky kartelové dohody“ po rozhodnutí zákazníka, společnosti MODO, nezásobovat se již od poloviny roku 1998 u žalobkyně a jednotlivých schůzkách, které následovaly v průběhu roku 1999 a na jaře roku 2000, které žalobkyně Komisi oznámila, třeba uvést, že posledně uvedená v bodě 573 odůvodnění napadeného rozhodnutí zvlášť uvádí, že „prohlášení [pana L]

potvrdila základní poznatky z prohlášení společností EKA a Finnish Chemicals, ale […] neodhalila žádné nové poznatky nebo další důkazy, které by značně posílily schopnost Komise dotčené skutečnosti prokázat". V tomto ohledu je třeba konstatovat, že se Komise tím, že vyloučila, že by tato informace měla významnou přidanou hodnotu, nedopustila zjevně nesprávného posouzení. Vedle skutečnosti, že EKA ve své ústní žádosti o ochranu informovala Komisi o existenci sporu mezi účastníky kartelové dohody ohledně zákazníka, společnosti MODO, je nutné konstatovat, že žalobkyně nepředložila na podporu svých tvrzení důkazy ani upřesnění, jež by Komisi umožňovaly prokázat skutkové okolnosti protiprávního jednání, které, jak vyplývá výslovně z bodů 215 a 216 odůvodnění napadeného rozhodnutí, tato musela prokázat na základě dokumentů poskytnutých společností Finnish Chemicals.

147 Komise mimoto ohledně informace žalobkyně, podle které kartelová dohoda skončila v polovině roku 2000 po přijetí programů dodržování práva hospodářské soutěže, v bodě 575 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že „[pan L.] se spokojil s potvrzením prohlášení společnosti EKA týkajícího se účinku přijetí programů [dodržování práva hospodářské soutěže], aniž by v tomto ohledu poskytl nové důkazy". V tomto ohledu je třeba konstatovat, že se Komise tím, že vyloučila, že by tato informace měla významnou přidanou hodnotu, nedopustila zjevně nesprávného posouzení. Mimo skutečnost, že tato jediná informace není dostatečně konkrétní ohledně přesného data zohledněného Komisí pro konstatování skončení protiprávního jednání, tj. 9. února 2000 [viz čl. 1 písm. e) napadeného rozhodnutí], jí totiž pouhé ústní potvrzení této informace, kterou již Komise měla k dispozici, žalobkyní, neusnadnilo činnost výrazným způsobem, ve smyslu judikatury uvedené v bodě 137 výše.

148 Ve světle výše uvedeného je třeba zamítnout výtku žalobkyně, podle níž informace, které poskytla Komisi a které podpírají informace, jež posledně jmenovaná již měla k dispozici, měly významnou přidanou hodnotu.

149 Zatřetí, tvrdí-li žalobkyně, že některé informace, které Komisi poskytla, odhalily nové poznatky, o nichž Komise dříve nevěděla a které tedy značně posílily její schopnost prokázat dotčené skutečnosti, je třeba přezkoumat obě informace, na něž žalobkyně na podporu této výtky odkazuje.

150 Nejprve je ohledně skutečnosti, že žalobkyně Komisi informovala o existenci seznamu, který již nemá v držení, a který pro každého zákazníka společného účastníkům kartelové dohody upřesňuje objemy prodeje, které ve vztahu k nim realizovali, třeba konstatovat, že se Komise tím, že na tomto základě nepřiznala žádné snížení pokuty, nedopustila zjevně nesprávného posouzení. Jak totiž uvedla Komise v bodě 76 odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalobkyně jí uvedený seznam neposkytla, a taková informace jí tedy neumožnila prokázat skutkovou podstatu dotčeného protiprávního jednání.

151 Co se dále týče skutečnosti, že žalobkyně jako první podnik identifikovala zákazníky z kontinentální Evropy, jichž se týkalo rozdělení objemů, což Komisi umožnilo posoudit zeměpisný rozsah kartelové dohody a mohlo tak být základem žádostí o informace, je třeba konstatovat, že Komise se sice k tomuto argumentu v napadeném rozhodnutí konkrétně nevyjádřila, avšak v bodě 576 odůvodnění napadeného rozhodnutí nicméně zvlášť uvedla, že „obecně vzato je třeba kvalitu a množství informací poskytnutých [žalobkyní] považovat za velmi omezené“ a že „[žalobkyně] sice byla schopna velmi obecně potvrdit určité aspekty fungování kartelové dohody, neučinila to však způsobem, který by mohl značně posílit schopnost Komise protiprávní jednání prokázat“. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že se Komise nedopustila jakéhokoli zjevně nesprávného posouzení. Seznam firem podniků, na něž se vztahovala kartelová dohoda, totiž sice doplňoval seznam, který Komisi poskytla EKA, to však nic nemění na tom, že vzhledem k tomu, že nepřinesl žádné podrobnosti ohledně provádění, dat a číselných údajů souvisejících se systémem rozdělení objemů, kterému uvedené podniky podléhaly, neměla taková informace pro Komisi významnou přidanou hodnotu. Argument uplatněný žalobkyní na jednání, podle něhož si Komise mohla

doplnit informace, které jí poskytla, zasláním žádostí o informace podnikům, na něž se vztahovala kartelová dohoda, tento závěr nemůže změnit. Vzhledem k tomu, že tyto podrobné informace, s nimiž žalobkyně nutně musela být seznámena, jelikož se uvedeného systému rozdělení účastnila, neposkytla sama žalobkyně, totiž skutečnost, že Komise mohla případně tyto informace podepřít nebo doplnit s využitím svých vlastních vyšetřovacích pravomocí, nemění závěr, že informace poskytnutá žalobkyní Komisi výrazným způsobem neusnadnila činnost při konstatování skutkové podstaty dotčeného protiprávního jednání.

152 Třetí výtku žalobkyně, podle níž informace, které Komisi poskytla a s nimiž tato nebyla dosud seznámena, měly významnou přidanou hodnotu, je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

153 Začtvrté je ohledně výtky žalobkyně, podle níž samotné znění napadeného rozhodnutí ukazuje, že Komise vycházela z několika informací, které jí poskytla, pro prokázání existence protiprávního jednání a podepření určitých poznatků pocházejících z jiných zdrojů, třeba přezkoumat, zda z bodů odůvodnění napadeného rozhodnutí, na něž žalobkyně odkazuje a které jsou uvedeny v bodě 126 výše, vyplývá, že skutečně výrazným způsobem posílila schopnost Komise prokázat skutkovou podstatu dotčeného protiprávního jednání.

154 Komise v nich, především co se týče bodu 76 odůvodnění napadeného rozhodnutí a k němu se vztahující poznámky pod čarou č. 116, popisuje obecné fungování kartelové dohody, které se vyznačovalo především „častými kontakty prostřednictvím dvoustranných nebo mnohostranných schůzek a telefonních hovorů, aniž by ale měly předem definované schéma“. Komise doplňuje, že „podle [žalobkyně] byl na samém

začátku fungování kartelové dohody vypracován seznam společných zákazníků a objemů prodeje, který jim mohl každý z producentů chlorečnanu sodného, kteří byly členy kartelové dohody, poskytnout", a „že [žalobkyně] však dotčený seznam Komisi nepředložila". V tomto ohledu je tedy třeba konstatovat, že z týchž důvodů, jaké byly uvedeny v bodech 144 a 150 výše, tato informace, ohledně níž Komise výslovně konstatovala, že žalobkyně nepředložila žádný hmotný důkaz, neměla významnou přidanou hodnotu. Komise se tedy tím, že vyloučila, že by tato informace měla takovou hodnotu, nedopustila zjevně nesprávného posouzení.

155 Komise navíc ohledně poznámky pod čarou č. 118 napadeného rozhodnutí uvádí, že žalobkyně „potvrdila [ústní prohlášení společnosti EKA týkající se] existence mechanismu rozdělení trhu a kompenzačního režimu popsaných společností EKA". V tomto ohledu je třeba připomenout, že žalobkyně sice podepřela existenci takového protisoutěžního jednání, samotná tato informace však nebyla sama o sobě dostatečná k tomu, aby Komisi umožnila prokázat skutkovou podstatu protiprávního jednání. Z týchž důvodů, jaké byly uvedeny v bodě 144 výše, tudíž nelze mít za to, že by pouze tato informace, se kterou již Komise byla seznámena, měla významnou přidanou hodnotu.

156 Komise dále, v bodě 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí a k němu se vztahujících poznámek pod čarou č. 142 zvlášť uvádí, že „EKA rovněž informuje, že kolem roku 1995 se se společností Finnish Chemicals a [žalobkyní] dohodly na ‚úspěšném podstatném zvýšení cen' v Portugalsku v souvislosti se snížením hodnoty escuda", a že „důkazy předložené společností EKA ukazují, že v roce 1995 zvýšil podnik své ceny pro portugalské zákazníky o 31 a o 44 % v porovnání s cenami platnými v roce 1993" a že „[žalobkyně] rovněž zmiňuje úspěšné zvýšení cen v roce 1995". Ze znění napadeného rozhodnutí tedy vyplývá, že toto zvýšení cen v roce 1995 bylo prokázáno na základě ústních informací a dokumentů poskytnutých společností EKA, což žalobkyně nezpochybňuje. Proto i když ústní informace poskytnutá žalobkyní potvrzuje informaci společnosti EKA, nemůže být v souladu s judikaturou uvedenou

v bodě 137 výše považována za informaci s významnou přidanou hodnotu, jelikož již byla poskytnuta společností EKA a žalobkyně ohledně uvedeného zvýšení cen neposkytla další podrobnosti.

157 Mimoto Komise v bodě 207 odůvodnění napadeného rozhodnutí a k němu se vztahujících poznámkách pod čarou č. 259 uvádí, že „[j]e třeba poznamenat, že v rámci diskuzí mezi společností Finnish Chemicals a [žalobkyní] týkajících se [zákazníka], společnosti MODO, p. [L.] zavolal p. [B.] (zástupce společnosti Quadrimex, dovozce produktů společnosti Finnish Chemicals do Francie), aby s ním projednal objemy, o které přišla [žalobkyně]" a že „při těchto hovorech ze dne 2 a 5. října 1998 si p[an L.] stěžoval na skandinávskou agresivitu a požadoval množstevní kompenzaci pro [žalobkyni]". V tomto ohledu z dokumentů uvedených v poznámce pod čarou č. 257 napadeného rozhodnutí a z bodu 4.3.1.20 uvedeného rozhodnutí, nadepsaného „1998 – spor ohledně zákazníka, společnosti MODO", vyplývá, že při prokazování konkrétní povahy kontaktů mezi soutěžiteli ohledně zásobování zákazníka, společnosti MODO, dat, kdy k těmto kontaktům došlo, a rozdělených objemů Komise, v plném rozsahu vycházela z přesných informací, které jí poskytla Finnish Chemicals. Komise se tedy tím, že vyloučila, že by informace poskytnutá v tomto žalobkyní měla významnou přidanou hodnotu, nedopustila zjevně nesprávného posouzení.

158 Komise mimoto ohledně bodu 254 odůvodnění napadeného rozhodnutí a k němu se vztahujících poznámek pod čarou č. 305 uvádí, že žalobkyně prohlásila, že „[pan L.] se domnívá, že si vzpomíná na schůzku mezi společností Finnish Chemicals a [žalobkyní] za účelem vyjasnění, proč již nejsou dodržována pravidla rozdělení týkající se společnosti MODO", a že „v průběhu této schůzky, o níž se [pan L.] domnívá, že proběhla v prvním čtvrtletí roku 1999 ve Finsku, Finnish Chemicals prohlásila, že se stala výhradním dodavatelem společnosti [MODO], [na základě] dohody její mateřské společnosti se společností MODO, čímž došlo k vypovězení stávající dohody

mezi společnostmi EKA, Finnish Chemicals a [žalobkyní] ohledně tohoto zákazníka". V tomto ohledu je třeba uvést, že Komise v bodě 255 odůvodnění napadeného rozhodnutí dodává, že „jelikož však smlouva mezi společnostmi MODO a Finnish Chemicals byla uzavřena až v září 1999, Komise se domnívá, že [pan L.] zaměnil data a místa a ve skutečnosti má na mysli schůzku ze dne 9. listopadu 1999 konanou v Kodani". Vedle skutečnosti, že ústní informace poskytnutá žalobkyní je podle jejího vlastního vyjádření nejistá („[pan L] se domnívá"), ale rovněž nepřesná, je tudíž každopádně třeba konstatovat, že Komise, aniž tyto informace jakkoli využila pro prokázání skutkové podstaty protiprávního jednání, v bodě 255 odůvodnění napadeného rozhodnutí výslovně uvádí, že jsou chybné, což ostatně žalobkyně nezpochybňuje. Komise se tudíž tím, že měla za to, že tato informace, jež nebyla ničím podepřena, nemá významnou přidanou hodnotu, nedopustila zjevně nesprávného posouzení.

159 Poznámka pod čarou č. 325 napadeného rozhodnutí navíc odkazuje na bod 273 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, v němž Komise zvlášť uvádí, že žalobkyně „zmínila schůzku mezi společnostmi EKA, Finnish Chemicals a [jí samotnou] ‚na jaře roku 2000', o níž je třeba se domnívat, že se jedná o schůzku ze dne 9. února 2000[,] popsanou v bodě 283 odůvodnění [napadeného rozhodnutí]". V tomto bodě odůvodnění Komise upřesňuje, že u příležitosti schůzky ze dne 9. února 2000 EKA „prohlásila, že se odmítá účastnit jakýchkoli dalších diskuzí se svými konkurenty". V bodě 284 odůvodnění napadeného rozhodnutí a k němu se vztahující poznámce pod čarou č. 337 Komise uvádí, že „změny, ke kterým došlo na trhu s chlorečnanem sodným ve Společenství v roce 1999 (zejména ve spojitosti s uzavřením dodavatelské smlouvy mezi společnostmi Finnish Chemicals a MODO), vedly k ukončení kontaktů mezi producenty chlorečnanu sodného[,] a […] přestože ještě v lednu a v únoru 2000 došlo k několika telefonickým hovorům a schůzkám […], nedošlo k obnovení obvyklé úrovně spolupráce, zahrnující především snahy o rozdělení objemů prodeje". Komise v poznámce pod čarou č. 337 napadeného rozhodnutí upřesňuje, že „EKA a [žalobkyně] odkazují na své programy [dodržování práva hospodářské soutěže], které byly zavedeny v roce 1999 a v roce 2000", zatímco „Finnish Chemicals uvádí, že kontakty s konkurenty ustaly po uzavření smlouvy se [zákazníkem], společností MODO". Ve světle výše uvedeného je třeba uvést, že se Komise tím, že měla za to, že informace

poskytnuté žalobkyní nemají významnou přidanou hodnotu, nedopustila zjevně nesprávného posouzení. Vedle skutečnosti, že jí poskytnutá informace, podle níž kartelová dohoda pozbyla platnost po přijetí programů dodržování práva hospodářské soutěže, není dostatečně přesná ohledně konkrétního data zohledněného Komisí pro konstatování skončení protiprávního jednání, totiž Komise za účelem prokázání, že protiprávní jednání skončilo schůzkou profesního sdružení CEFIC, jež se konala dne 9. února 2000, mohla vycházet z upřesnění poskytnutých společností EKA, jak to vyplývá z bodu 290 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

160 Čtvrtou výtku žalobkyně, podle níž ze samotného znění napadeného rozhodnutí vyplývá, že poskytla informaci s významnou přidanou hodnotou, a třetí žalobní důvod v plném rozsahu je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněné.

c) Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nepřiznání snížení pokuty žalobkyni nad rámec oznámení o spolupráci z roku 2002

161 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že se Komise tím, že jí nepřiznala snížení pokuty nad rámec oznámení o spolupráci z roku 2002, dopustila nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu. Tribunál považuje za vhodné přezkoumat všechny tři části tohoto žalobního důvodu v pořadí částečně pozměněném oproti tomu, ve kterém je žalobkyně uplatňuje.

Ke druhé části, vycházející z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu, kterých se Komise údajně dopustila tím, že měla za to, že spolupráce žalobkyně neodůvodňuje snížení pokuty na základě polehčujících okolností stanovených v pokynech

– Argumenty účastnic řízení

162 Žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu, jelikož jí nebylo přiznáno žádné snížení pokuty na základě polehčujících okolností, navzdory skutečnosti, že bod 29 čtvrtá odrážka pokynů takové snížení stanoví. Podle ní totiž tento bod, který Komise nemůže vykládat restriktivně omezením jeho použití na výjimečné okolnosti, stanoví, že podniku, jenž nedostatečně spolupracoval na základě oznámení o spolupráci z roku 2002, může být pokuta snížena, pakliže spolupracoval účinně, a dále přesahovala-li tato spolupráce rámec jeho povinnosti spolupráce stanovené právním předpisem.

163 Zaprvé žalobkyně podotýká, že v bodech 385 až 398 odůvodnění rozhodnutí Komise ze dne 20. října 2005 v řízení podle čl. 81 odst. 1 [ES] (věc COMP/C.38.281/B.2 – Surový tabák – Itálie) Komise použila bod 29 čtvrtou odrážku pokynů pro snížení pokuty o 50 % na základě polehčující okolnosti pro podnik, vůči němuž bylo zrušeno podmínečné prominutí pokuty přiznané v rámci oznámení o spolupráci z roku 2002. S ohledem především na toto rozhodnutí, a rovněž na jiná rozhodnutí Komise, je nepochopitelné, že žalobkyni, jež nepopírala skutkové okolnosti a v průběhu řízení spolupracovala, nebyla pokuta na základě polehčujících okolností snížena.

164 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že s Komisí účinně spolupracovala. Nejenže uznala svoji účast na protiprávním jednání hned na začátku šetření, jak vyplývá zejména z toho, že byla druhým podnikem, který s Komisí spolupracoval, ale poskytla rovněž velké množství podrobností, jež umožnily upřesnit povahu a délku trvání kartelové dohody, její účastníky a způsob jejího fungování, jak to vyplývá z informací, které poskytla ve své odpovědi na žádost Komise o informace ze dne 18. října 2004.

165 Dále žalobkyně nabídla spolupráci daleko přesahující povinnost vyplývající z její právním předpisem stanovené povinnosti spolupráce. Počínaje její žádostí na základě oznámení o spolupráci z roku 2002 totiž s Komisí úzce a trvale spolupracovala, jak vyplývá z odpovědí na žádost Komise o informace ze dne 16. února 2007, jež poskytla. Nejenže se tak vzdala svého práva neusvědčovat sama sebe, ale rovněž se aktivně účastnila prokazování protiprávního jednání.

166 Komise argumenty žalobkyně popírá.

– Závěry Tribunálu

167 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že s ohledem na spolupráci, kterou Komisi poskytla v průběhu správního řízení, se tato tím, že jí nesnížila pokutu na základě bodu 29 čtvrté odrážky pokynů, dopustila nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu.

168 Je třeba především uvést, že v bodě 29 čtvrté odrážce pokynů se Komise v rámci své posuzovací pravomoci týkající se polehčujících okolností, které je povinna zohlednit při stanovení výše pokut, zavázala přiznat podniku snížení pokuty, jestliže „účinně spolupracuje s Komisí nad rámec [oznámení o spolupráci] a zákonem [právním předpisem] stanovené povinnosti spolupráce".

169 Důsledkem použití bodu 29 čtvrté odrážky pokynů však nemůže být to, že by oznámení o spolupráci z roku 2002 bylo zbaveno svého užitečného účinku. Je totiž třeba konstatovat, že bod 1 oznámení o spolupráci z roku 2002 stanoví, že uvedené oznámení „stanoví rámec pro odměňování podniků, které jsou či byly součástí tajných kartelů majících dopad na Společenství, za spolupráci při vyšetřování Komise". Ze znění a ze systematiky uvedeného oznámení tedy vyplývá, že podniky v zásadě mohou dosáhnout snížení pokuty na základě spolupráce, pouze splňují-li striktní podmínky stanovené v uvedeném oznámení.

170 Za účelem zachování užitečného účinku oznámení o spolupráci z roku 2002 je tudíž Komise povinna snížit podniku pokutu na základě bodu 29 čtvrté odrážky pokynů pouze za výjimečných okolností. Tak je tomu zejména tehdy, je-li spolupráce podniku, která jde nad rámec jeho povinnosti spolupráce stanovené právním předpisem, aniž mu ale poskytuje nárok na snížení pokuty na základě oznámení o spolupráci z roku 2002, pro Komisi objektivně užitečná. Taková užitečnost musí být konstatována, opírá-li se Komise ve svém konečném rozhodnutí o důkazy, které jí podnik poskytl v rámci své spolupráce a bez nichž by Komise nebyla schopna uložit sankci za dotčené protiprávní jednání nebo jeho část.

171 V projednávaném případě je třeba uvést, že žalobkyně nepředkládá žádný argument nebo důkaz, který by prokazoval, že bez její spolupráce by Komise nebyla schopna uložit za protiprávní jednání, konstatované v napadeném rozhodnutí, nebo jeho část sankci. Z napadeného rozhodnutí dále každopádně vyplývá, že vzhledem k nepřesnosti, nesprávnosti a nepodloženosti žalobkyní poskytnutých informací (viz body 141 až 159 výše) nebyly uvedené informace Komisi užitečné, jelikož ta při prokazování skutkové podstaty protiprávního jednání vycházela z důkazů, které získala jinou cestou.

172 Žalobkyně tudíž neprokázala, že se Komise tím, že jí nesnížila pokutu na základě bodu 29 čtvrté odrážky pokynů, dopustila nesprávného právního posouzení nebo zjevně nesprávného posouzení.

173 Argumenty uplatněné žalobkyní v tomto ohledu tento závěr nijak nemění.

174 Zaprvé, tvrdí-li žalobkyně, že jí měla být snížena pokuta, jelikož se vzdala svého základního práva neusvědčovat sama sebe, je třeba tento argument odmítnout jako neopodstatněný. Kromě toho, že se žalobkyně mohla svobodně rozhodnout, zda bude s Komisí spolupracovat, nebo zda svoji účast na dotčeném protiprávním jednání zpochybní, jí totiž byla Komise povinna snížit pokutu na základě bodu 29 čtvrté odrážky pokynů, pouze v případě, že by v projednávaném případě byly splněny podmínky uvedené v bodě 170 výše.

175 Zadruhé, tvrdí-li žalobkyně, že Komise v jiných věcech podnikům za jejich spolupráci na základě bodu 29 čtvrté odrážky pokynů přiznala snížení pokuty, je třeba tento argument odmítnout jako nerelevantní. Vzhledem k tomu, že je třeba zkoumat, zda

mohla Komise za kartelovou dohodu nebo její část uložit sankci i bez spolupráce podniku, vzhledem k okolnostem každého jednotlivého případu, nemá takový argument žádný dopad na závěr uvedený v bodě 172 výše, podle něhož žalobkyně v projednávaném případě neprokázala, že jí Komise měla přiznat snížení pokuty nad rámec oznámení o spolupráci z roku 2002.

176 Druhou část čtvrtého žalobního důvodu je tudíž třeba zamítnout jako částečně neopodstatněnou a částečně nerelevantní.

K první části, vycházející z porušení zásad řádné správy a proporcionality, vzhledem k nezpochybnění skutkových zjištění žalobkyní a její spolupráci

– Argumenty účastnic řízení

177 Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásady řádné správy a proporcionality. V tomto ohledu se domnívá, že vzhledem ke skutečnosti, že svoji účast na protiprávní jednání přiznala hned na počátku šetření a že nezpochybnila skutková zjištění poté, co jí bylo sděleno oznámení námitek, mělo jí být přiznáno snížení pokuty nad rámec oznámení o spolupráci z roku 2002.

178 Žalobkyně má zaprvé za to, že nezpochybnění skutkových zjištění odůvodňuje snížení pokuty ze tří důvodů. Především to pro dotčený podnik znamená, že se vzdává svého základního práva neusvědčovat sám sebe a zpochybnit prohlášení ostatních podniků, jež požádaly o shovívavost. Dále jde nad rámec právním předpisem stanovené povinnosti spolupráce s Komisí. A konečně, významně ulehčuje práci Komise.

179 Zadruhé žalobkyně podotýká, že užitečnost nezpochybnění skutkových zjištění byla uznána judikaturou. Ve svém rozsudku ze dne 12. září 2007, Prym a Prym Consumer v. Komise (T-30/05, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 251), měl Soud za to, že snížení pokuty na základě nezpochybnění skutkových zjištění a spolupráce je odůvodněno tehdy, umožnilo-li chování dotčeného podniku Komisi konstatovat protiprávní jednání s menšími obtížemi. Na jednání rovněž v tomto ohledu zmínila rozsudky Hoechst v. Komise, bod 65 výše (body 95 až 97), a Gütermann a Zwicky v. Komise, bod 63 výše (bod 221). A dále, význam uznání skutkových zjištění podnikem vyplývá rovněž nepřímo z rozsudku Tokai Carbon a další v. Komise, bod 100 výše (body 112, 418 a 457).

180 Zatřetí žalobkyně uvádí, že význam nezpochybnění skutkových zjištění byl Komisí v její předchozí rozhodovací praxi rovněž uznán. Inherentní užitečnost uznání protiprávního jednání byla potvrzena přijetím oznámení Komise o postupu při narovnání s cílem přijmout rozhodnutí podle článků 7 a 23 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 v případech kartelů (Úř. věst. 2008, C 167, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205, body 32 a 33, dále jen „oznámení o narovnání“), které stanoví 10 % snížení výše pokuty, jež může být podniku uložena, pokud tento podnik uzná svoji účast na kartelové dohodě. Dále pak postup vyplývající z oznámení o narovnání zapadá do trvalé rozhodovací praxe Komise spočívající v přiznání 10 % snížení výše pokuty, pokud podnik „nezpochybňuje věcnou správnost skutkových zjištění, na kterých Komise založila svá obvinění“, v souladu s bodem D odst. 2 sdělení Komise o neuložení nebo snížení pokut v případech kartelových dohod (Úř. věst. 1996, C 207, s. 4, dále jen „sdělení o spolupráci

z roku 1996“). Mimoto skutečnost, že oznámení o spolupráci z roku 2002, na rozdíl od sdělení o spolupráci z roku 1996, nestanovuje ani nevylučuje, aby bylo snížení pokuty přiznáno, pakliže podnik nezpochybňuje skutková zjištění, nemůže omezit dosah takových obecných právních zásad Společenství, jakými jsou zásady proporcionality a řádné správy.

181 Začtvrté žalobkyně podotýká, že podle německých a francouzských právních předpisů a právních předpisů Spojeného království může být pokuta snížena podniku, který v podstatě pravdivost skutkových zjištění nezpochybňuje nebo ji uznává.

182 Komise argumenty žalobkyně popírá.

– Závěry Tribunálu

183 Co se zaprvé týče výtky žalobkyně, podle níž Komise porušila zásadu řádné správy tím, že jí nepřiznala snížení pokuty nad rámec oznámení o spolupráci z roku 2002, je třeba připomenout že jak vyplývá z judikatury uvedené v bodě 111 výše, je podle zásady řádné správy povinností příslušného orgánu přezkoumat s péčí a nestranností všechny relevantní okolnosti projednávaného případu.

184 V projednávaném případě z bodu 544 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise měla za to, že „vzhledem ke všem dotčeným skutkovým okolnostem nemohou žádné mimořádné okolnosti vlastní projednávané věci odůvodnit snížení pokuty [žalobkyni] na základě její účinné spolupráce nad rámec oznámení o [spolupráci] z roku 2002“. Komise dále v tomto bodě odůvodnění uvedla, že „na rozdíl od sdělení [o spolupráci z roku 1996] oznámení o spolupráci z roku 2002 již snížení pokuty na základě nezpochybnění skutkových zjištění nestanovuje a Komise v projednávané věci v žádném případě nenaznačila, že by byla mohla přiznat snížení ‚nad rámec‘ oznámení [o spolupráci z roku 2002]“.

185 Je tudíž třeba konstatovat, že žalobkyně, která nepředkládá žádný argument nebo důkaz, jenž by prokazoval, že Komise nepřezkoumala s péčí a nestranností spolupráci, kterou jí poskytla v průběhu správního řízení, neprokázala, že by Komise porušila zásadu řádné správy.

186 Tuto výtku je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

187 Co se zadruhé týče výtky, podle níž Komise tím, že žalobkyni nepřiznala žádné snížení pokuty, porušila zásadu proporcionality, jelikož ta nezpochybnila skutková zjištění a spolupracovala s Komisí v průběhu správního řízení, je třeba především připomenout, že jak vyplývá z judikatury uvedené v bodě 63 výše, zásada proporcionality vyžaduje, aby Komise stanovila pokutu přiměřeně k faktorům vzatým v úvahu za účelem posouzení závažnosti protiprávního jednání a v tomto ohledu tyto faktory použila soudržným a objektivně odůvodněným způsobem.

188 V projednávaném případě je třeba uvést, že žalobkyně neprokazuje, že by Komise tím, že vyloučila, že by jí nezpochybnění skutkových zjištění z její strany a její spolupráce během správního řízení poskytovaly nárok na snížení pokuty, překročila svou posuzovací pravomoc ohledně faktorů vzatých v úvahu při stanovení výše pokuty.

189 Zaprvé, tvrdí-li totiž žalobkyně, že z předchozí rozhodovací praxe Komise vyplývá, že přiznala snížení pokut podnikům, které nezpochybnily skutková zjištění a spolupracovaly s ní, je třeba tento argument odmítnout jako nerelevantní. Je sice nesporné, že bod D odst. 2 sdělení o spolupráci z roku 1996, který Komise použila v rámci rozhodnutí, jimiž uložila sankce za kartelové dohody, na něž žalobkyně odkazuje, stanovoval 10 až 50 % snížení výše pokuty, pokud podnik po obdržení oznámení námitek „nezpochybň[oval] věcnou správnost skutkových zjištění, na kterých Komise založila svá obvinění", je však třeba konstatovat, že uvedené sdělení, jež bylo nahrazeno oznámením o spolupráci z roku 2002, se na skutkové okolnosti projednávané věci nepoužije. A dále, na rozdíl od tvrzení žalobkyně a jak podotýká Komise, nahrazením sdělení o spolupráci z roku 1996 oznámením z roku 2002, které snížení pokuty v případě pouhého nezpochybnění skutkových zjištění nestanovuje, Komise jednoznačně vyloučila, že by z tohoto důvodu snížení pokuty mohlo být v rámci oznámení o spolupráci z roku 2002 nebo bodu 29 čtvrté odrážky pokynů přiznáno. Komise je totiž povinna přiznat podniku snížení pokuty pouze v případě, že - jak bylo uvedeno zejména v bodě 131 výše - poskytne důkazy s významnou přidanou hodnotu ve smyslu bodu 21 uvedeného oznámení nebo, jak bylo konstatováno v bodě 170 výše, informace, bez nichž by Komise za dotčené protiprávní jednání nebo jeho část ve svém konečném rozhodnutí nemohla uložit sankci.

190 Zadruhé je třeba odmítnout jako neopodstatněný argument žalobkyně, podle něhož z judikatury uvedené v bodě 179 výše vyplývá, že Komise je povinna přiznat

snížení pokuty podniku, který umožnil konstatovat existenci protiprávního jednání s menšími obtížemi, zejména pakliže uvedený podnik výslovně prohlásil, že skutková zjištění nezpochybňuje. Tato judikatura totiž nezpochybňuje konstatování uvedené v bodě 175 výše, podle kterého žalobkyně v projednávaném případě neprokázala, že by Komise bez její spolupráce nemohla konstatovat dotčené protiprávní jednání nebo jeho část. Argumenty žalobkyně, podle kterých je snížení pokuty na základě nezpochybnění skutkových zjištění odůvodněno, jelikož toto nezpochybnění jde nad rámec právním předpisem stanovené povinnosti spolupráce s Komisí a významně ulehčuje práci Komise, musejí být rovněž odmítnuty jako neopodstatněné, neboť jak bylo uvedeno v bodě 170 výše, přiznání snížení pokuty závisí pouze na objektivní užitečnosti, již má pro Komisi spolupráce podniku.

191 Zatřetí musí být argument žalobkyně, podle kterého Komise ve svém oznámení o narovnání výslovně uznala, že spolupráce podniku musí být oceněna, odmítnut jako nerelevantní. Jak totiž Komise správně tvrdí, aniž to žalobkyně zpochybňuje, uvedené oznámení, které bylo přijato téměř měsíc po přijetí napadeného rozhodnutí, se na skutkové okolnosti projednávané věci nepoužije. A dále je každopádně třeba uvést, že podle bodu 5 uvedeného oznámení disponuje Komise „značnou diskreční pravomocí pro stanovení, které případy jsou vhodné k [..] jednání o narovnání“, a že podnikům, které se jej účastní, je snížení pokuty o 10 % přiznáno pouze splňují-li podmínky uvedeného oznámení. Podle uvedeného oznámení tudíž pouze Komisi, a nikoli podnikům, přísluší s ohledem na okolnosti každého jednotlivého případu rozhodnout, zda využití tohoto postupu umožňuje usnadnit uložení sankce za dotčené protiprávní jednání, a v tomto rámci přiznat snížení pokuty o 10 % podniku, který pro to splňuje podmínky.

192 Co se začtvrté týče argumentu žalobkyně, podle něhož nezpochybnění skutkových zjištění na základě vnitrostátního práva hospodářské soutěže několika členských států

Evropské unie poskytuje nárok na snížení pokuty, je třeba jej odmítnout jako nerelevantní, jelikož uvedená pravidla, jimiž Komise není vázána, nepředstavují právní rámec rozhodující pro přezkum, zda Komise tím, že žalobkyni nepřiznala jakékoli snížení pokuty na základě její spolupráce, porušila zásadu proporcionality.

193 Ve světle výše uvedených konstatování je třeba výtku žalobkyně, podle níž Komise porušila zásadu proporcionality, zamítnout jako částečně neopodstatněnou a částečně nerelevantní, a tudíž zamítnout první část v plném rozsahu.

Ke třetí části vycházející z porušení zásad proporcionality, řádné správy a rovného zacházení, vycházejícího z toho, že se společností Aragonesas a s žalobkyní bylo nesprávně zacházeno stejně

– Argumenty účastnic řízení

194 Žalobkyně tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí porušila zásady proporcionality, rovného zacházení a řádné správy, jelikož s podnikem, který uzná protiprávní jednání a spolupracuje s Komisí, musí být zacházeno jinak než s podnikem, který uvedené protiprávní jednání zpochybňuje.

195 V tomto ohledu žalobkyně podotýká, že jí nebylo, obdobně jako společnosti Aragonesas, přiznáno jakékoli snížení pokuty, třebaže Aragonesas zpochybnila skutková zjištění tím, že ve své odpovědi na oznámení námitek uvedla, že se nepodílela na

dohodách pokrývajících celý společný trh, že důkazy předložené Komisí jsou nedostatečné k prokázání existence protiprávního jednání, jelikož byly předloženy v rámci žádostí na základě oznámení o spolupráci z roku 2002 podaných jinými podniky, a že žádný důkaz neprokazuje, že by systematicky spolupracovala s ostatními členy kartelové dohody.

– Závěry Tribunálu

196 Zaprvé je ohledně výtek žalobkyně, podle kterých Komise tím, že jí nepřiznala žádné snížení pokuty na základě její spolupráce nad rámec oznámení o spolupráci z roku 2002, porušila zásady řádné správy a proporcionality, třeba konstatovat, že v rámci této části čtvrtého žalobního důvodu nepředkládá na podporu svých výtek žádný argument a že se tyto výtky prolínají s výtkami, jež uplatnila v rámci první části téhož žalobního důvodu. Z důvodů uvedených v bodech 183 až 193 výše je tedy třeba je zamítnout jako neopodstatněné.

197 Zadruhé je ohledně výtky žalobkyně, podle níž Komise tím, že se nacházela v situaci odlišné od situace společnosti Aragonesas, která v průběhu správního řízení zpochybnila skutková zjištění, porušila zásadu rovného zacházení, třeba připomenout, že jak vyplývá z judikatury uvedené v bodě 108 výše, uvedená zásada vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno.

198 V projednávaném případě je nesporné, že Aragonesas v průběhu správního řízení zpochybnila skutková zjištění (viz body 341 až 346 odůvodnění napadeného rozhodnutí),

zatímco žalobkyně je nezpochybnila a s Komisí spolupracovala (viz bod 340 odůvodnění napadeného rozhodnutí), to však nic nemění na tom, že se oba tyto podniky nacházejí ve srovnatelné situaci, jelikož ani jeden z nich nesplňuje podmínky stanovené oznámením o spolupráci z roku 2002 a bodem 29 čtvrtou odrážkou pokynů, jež by odůvodňovaly, aby jim bylo přiznáno snížení pokuty. Komise tedy právem zacházela s oběma těmito podniky stejným způsobem.

199 Výtku žalobkyně, podle níž Komise porušila zásadu rovného zacházení, dále třetí část čtvrtého žalobního důvodu, a tudíž i čtvrtý žalobní důvod v plném rozsahu, je proto třeba zamítnout jako neopodstatněné.

200 Ve světle všech předchozích úvah je první bod návrhových žádání třeba zamítnout jako neopodstatněný.

B – *K návrhovým žádáním uplatněným podpůrně a směřujícím ke změně výše pokuty*

1. *Argumenty účastnic řízení*

201 Žalobkyně ve svém druhém bodu návrhových žádání i ve svých písemnostech navrhuje, aby Tribunál změnil výši pokuty, jež jí byla uložena. V tomto rámci si přeje, aby Tribunál především: zaprvé snížil míru navýšení základní částky pokuty na základě opakování protiprávního jednání z 90 na 50 % a zadruhé, aby jí přiznal snížení pokuty o 30 až 50 % na základě její úzké spolupráce během správního řízení a skutečnosti, že nezpochybnila skutková zjištění.

202 Komise se staví proti návrhům žalobkyně.

2. *Závěry Tribunálu*

203 Je třeba připomenout, že podle judikatury, jde-li o přezkum rozhodnutí Komise v oblasti hospodářské soutěže vykonávaný soudem Unie nad rámec pouhého přezkumu legality, který umožňuje pouze zamítnout žalobu na neplatnost nebo zrušit napadený akt, pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci přiznaná na základě článku 229 ES Tribunálu článkem 31 nařízení č. 1/2003 tento soud opravňuje k tomu, aby napadený akt s přihlédnutím ke všem skutkovým okolnostem změnil, aniž jej zruší, a to za účelem úpravy například výše pokuty (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 3. září 2009, Prym a Prym Consumer v. Komise, C-534/07 P, Sb. rozh. s. I-7415, bod 86, a citovaná judikatura).

204 Tribunál má zaprvé ohledně návrhu na změnu míry navýšení základní částky pokuty o 90 % uložené žalobkyni na základě opakování protiprávního jednání za to, že zejména s ohledem na silné sklony žalobkyně k porušování pravidel práva hospodářské soutěže není namístě v rámci jeho pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci uvedenou míru změnit.

205 Zadruhé má Tribunál ohledně návrhu na změnu výše pokuty uložené žalobkyni za to, vzhledem k tomu, že v průběhu správního řízení nezpochybnila skutková zjištění a spolupracovala, že jelikož tato spolupráce neumožnila Komisi uložit za kartelovou dohodu nebo její část sankci, není namístě v rámci jeho pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci jí přiznávat snížení pokuty.

206 Vzhledem k tomu, že neexistují další poznatky, které by v projednávaném případě mohly vést ke změně výše pokuty uložené žalobkyni, tudíž musí být druhý bod jejích návrhových žádání zamítnut jako neopodstatněný.

207 Žaloba žalobkyně tudíž musí být zamítnuta v plném rozsahu.

K nákladům řízení

208 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Arkema France se ukládá náhradu nákladů řízení.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 17. května 2011.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu ..... II - 2299

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení ..... II - 2308

Právní otázky ..... II - 2310

A – K návrhovým žádáním, směřujícím ke zrušení napadeného rozhodnutí ..... II - 2310

1. K přípustnosti ..... II - 2310

a) K první námitce nepřípustnosti vycházející z nepřípustnosti prvního bodu návrhových žádání žalobkyně ..... II - 2311

b) Ke druhé námitce nepřípustnosti vycházející z nepřípustnosti prvního žalobního důvodu uplatněného žalobkyní ..... II - 2312

2. K věci samé ..... II - 2315

a) Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávných právních posouzení spojených s navýšením základní částky pokuty uložené žalobkyni na základě opakování protiprávního jednání ..... II - 2315

K první části, jež vychází z porušení práva na obhajobu a zásady proporcionality, vzhledem k zohlednění rozhodnutí Peroxidy pro účely konstatování opakování protiprávního jednání v napadeném rozhodnutí ..... II - 2316

– Argumenty účastnic řízení ..... II - 2316

– Závěry Tribunálu ..... II - 2317

Ke druhé části, vycházející z porušení zásad non bis in idem a proporcionality, s ohledem na skutečnost, že Komise již zohlednila rozhodnutí Peroxidy, rozhodnutí Polypropylen a rozhodnutí PVC pro účely konstatování opakování protiprávního jednání ve čtyřech dalších rozhodnutích, kterými byly žalobkyni uloženy sankce II - 2323

– Argumenty účastnic řízení ..... II - 2323

– Závěry Tribunálu ..... II - 2325

Ke třetí části vycházející z porušení zásad proporcionality, rovného zacházení a řádné správy, s ohledem na navýšení základní částky pokuty o 90 %, uložené žalobkyni na základě opakování protiprávního jednání ..... II - 2328

– Argumenty účastnic řízení ..... II - 2328

– Závěry Tribunálu ..... II - 2329

b) Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nepřiznání snížení pokuty žalobkyni na základě oznámení o spolupráci z roku 2002 ..... II - 2336

Argumenty účastnic řízení ..... II - 2336

Závěry Tribunálu ..... II - 2340

c) Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nepřiznání snížení pokuty žalobkyni nad rámec oznámení o spolupráci z roku 2002 ..... II - 2352

Ke druhé části, vycházející z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu, kterých se Komise údajně dopustila tím, že měla za to, že spolupráce žalobkyně neodůvodňuje snížení pokuty na základě polehčujících okolností stanovených v pokynech ..... II - 2353

– Argumenty účastnic řízení ..... II - 2353

– Závěry Tribunálu ..... II - 2354

K první části, vycházející z porušení zásad řádné správy a proporcionality, vzhledem k nezpochybnění skutkových zjištění žalobkyní a její spolupráci ..... II - 2357

– Argumenty účastnic řízení ..... II - 2357

– Závěry Tribunálu ..... II - 2359

Ke třetí části vycházející z porušení zásad proporcionality, řádné správy a rovného zacházení, vycházejícího z toho, že se společností Aragonesas a s žalobkyní bylo nesprávně zacházeno stejně ..... II - 2363

– Argumenty účastnic řízení ..... II - 2363

– Závěry Tribunálu ..... II - 2364

B – K návrhovým žádáním uplatněným podpůrně a směřujícím ke změně výše pokuty ..... II - 2365

1. Argumenty účastnic řízení ..... II - 2365

2. Závěry Tribunálu ..... II - 2366

K nákladům řízení ..... II - 2367